

Utorak, 7. novembar 2006.

Svedok Radoje Paunović

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Izvinjavam se, jer sam od 8.00 časova imao zasedanje vezano za neka druga pitanja, pa smo malo zakasnili jutros. Gospodine, želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali juče i da ona još važi. A sada, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET – NASTAVAK

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Paunoviću. Nastavićemo i nadam se, brzo završiti ovaj moj deo ispitivanja. Pa bih najpre na početku imao nekoliko pitanja u pogledu onoga što se juče svedočili o sastanku, referisanju 19. ste govorili, i koliko vremena, i šta ste čuli. Obzirom da ste juče rekli da za vreme tog referisanja niste čuli, čini mi se, ništa o zadatku evakuacije bolnice, interesuje me, obzirom da je taj sastanak ipak, po ovom što ste vi rekli, prilično dugo trajao, da li se sećate uopšte o čemu je onda bilo reči na tom sastanku, na referisanju... ako se sećate toga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa kao što sam juče rekao, detalja ne mogu da se setim. Ponoviću opet da je bilo reči o evakuaciji bolnice. Nekih drugih detalja ne bih sada mogao da se setim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesam li vas razumeo da ste rekli da je bilo nekih razgovora ili da nije bilo razgovora... o bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, dobro ste shvatili, bilo je reči o evakuaciji bolnice za sutrašnji dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste juče rekli da ste bili gotovo na svim referisanjima ili skoro na svim referisanjima, jedno konkretno me interesuje. Da li se sećate dan ranije, dakle dan pre ovoga, 18. - da li ste bili i ukoliko jeste, da li je tada bilo reči o evakuaciji bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tog 18. novembra nije bilo reči o evakuaciji bolnice. Nije ni moglo biti reči, jer kao što sam rekao, mi smo u rejon bolnice došli 19. novembra.



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, to mi je potpuno jasno da ste 19. došli, ali zbog čega bi to isključivalo eventualnu mogućnost da se već 18. uveče razgovara o evakuaciji bolnice? Ili tvrdite da zaista o tome 18. nije bilo ni reči na... na sastanku?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sećam da je bilo neke reči o bolnici 18. novembra.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, gospodine Paunoviću. Kada se... inače govorite o naređenjima koja ste vi lično primali od svog komandanta i uopšte, možemo li se složiti da ste o tome govorili da su ta naređenja bila, dobijali ste ili pisano ili usmeno preko nekoga, ili putem radio veze, da li se možemo složiti oko toga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, možemo se složiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nadalje, što se tiče evakuacije bolnice, vi tvrdite da vi lično pisani naredbu nikada niste videli, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li vam je poznato, da li je postojala ili ne pisana naredba o tome?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To vam ne znam. Možda je i postojala, ali ja ta saznanja nemam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Ukoliko vi lično niste imali prilike da vidite pisani naredbu, da li možete da objasnite ko je vama i šta uopšte preneo u pogledu evakuacije, u pogledu vaših obaveza u toj evakuaciji?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kao što sam juče rekao, moj zadatak je bio obezbeđenje bolnice, pretres tih lica i obezbeđenje autobusa. Drugih zadataka nisam imao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko vam je dao taj zadatak?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče autobusa, to mi je dato na referisanju 19. - taj zadatak, a ovaj... ova radnja, pretres lica, to sam juče objasnio - da mi niko konkretno nije dao zadatak, jer to spada u normalan delokrug rada vojne policije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači da ste na licu mesta shvatili da ti ljudi treba da budu pretesni i da ste bez ičijeg naređenja pristupili pretresu svih tih lica koji su izlazili iz bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste o tome da ste imali zadatak da obezbedite autobuse i objasnili ste juče na koji način. Ali mi kažite, da li ste tada, u tom trenutku kada ste to radili ispred bolnice, vršili pretres i ove ljude sa vašim vojnim policajcima slali u autobuse, da li ste znali tada gde ti autobusi treba da idu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Moje... moje saznanje je bilo da ti autobusi treba da idu do kasarne u Vukovaru. Mislim da sam ovo pitanje juče detaljno objasnio gospodinu Bulatoviću.



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se radi o onome vašem objašnjenju da je trebalo do kasarne da bi se objedinili sa onima koji se nalaze u "Velepromet"-u i da bi išli za Sremsku Mitrovicu? Jer mislite na to obrazloženje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, na to obrazloženje sam mislio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači da ste dakle, u tom trenutku kad ste bili ispred bolnice, vi znali da ta lica koja idu u autobuse - idu u kasarnu JNA?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vas molio da, ako imate i dalje onaj pred sobom vaš iskaz iz... pred Vojnim sudom, da pogledate jedan deo vaše izjave koji bih ja pročitao, pa bih vas molio za... za komentar. Radi se o trećoj stranici, negde u drugom delu gde je počeo novi stav, i tu stoji, ja ću čitati polako, vi ćete reći da li sam to našao: "Posle toga, mislim da je to bilo 20. jedanaestog 1991. godine, vršena je evakuacija svih iz bolnice, s tim što je prethodno vršena neka selekcija, razvrstavanje od strane organa bezbednosti, pa su neki izdvojeni da idu za Hrvatsku, neki za Vojvodinu, a neki su zadržavani i smeštani u autobuse koji su ih negde odvozili, ali ja ne znam gde".

Vratićemo se na ovo. Nastaviću još samo malo da citiram, pa da onda komentarišemo: "Jedino znam da je moja jedinica dobila zadatak da obezbeđuje jednu kolonu razvrstanih civila koji su trebali da idu za Hrvatsku, pa ih tamo hrvatska strana nije htela prihvatići, i oni su se morali vratiti nazad. I odvezeni su ponovo, i znam da su predati Hrvatima, ali gde - ne znam". Da li iz ovoga proizilazi da vaša izjava pre nekih šest ili sedam godina je bili drugojačja od ovog što sada kažete? Dakle, jer proizilazi da ste ovde rekli da niste znali gde idu ovi koji se odvajaju i idu u autobuse?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih se složio sa vama, jer ovo... ovo što sam ja rekao, što ste vi sada citirali... to jeste tačno. Ali prilikom davanja sledećih izjava posle ove, o ovim problemima i radnjama, pitan sam detaljnije. Vi ste me pitali za onu grupu autobusa koju sam juče objasnio, da idu do kasarne. Ali shvatite da u bolnici je bilo i ranjenih, bolesnih, civila, već smo rekli, paravojnih formacija Hrvatske. I kad ovde kažem u svojoj izjavi da ne znam gde su ti autobusi otišli, to mislim na autobuse gde su smešteni civili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa civili su smešteni u autobuse koji su išli prema Hrvatskoj i vraćeni, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To jeste tako. Tu informaciju sam dobio nekoliko dana posle ovoga. Nisam mogao odmah saznati da će se oni vraćati i da će tu biti problema.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. To se slažem da niste tada mogli da znate, ali ne mogu se složiti s vama, s ovim vašim objašnjenjem. Jer iz ovoga što sam vam pročitao, ako treba i da ponovim, jasno stoji vaša izjava da su jedni odvojeni da idu u Hrvatsku, drugi u Vojvodinu, i to da se radi o civilima, tu se slažemo. A ovo su treći; kažete: "Neki su zadržani i smešteni u autobuse koji su ih negde odvozili, ali ja ne znam gde". Složićete se da se to mo... može ta treća grupa da odnosi samo na ove koji su prošli kroz selekciju, koje ste vi pretresali, koji su išli u ove autobuse. I proizilazi da tada ste izjavili da vi niste znali gde ti autobusi idu.



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam još jednom objašnjavam da li možete da shvatite kako je bilo tad u bolnici, i da li ja mogu da se setim gde je svaki autobus odlazio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se, samo je pre dakle više od sedam godina ste ovako pamtili, a sada posle mnogo više godina, danas tvrdite da ste tada znali da idu u kasarnu, zbog toga sam vas pitao? Moliću vas da pogledate sledeći stav, poslednji stav, tri reda pred kraj ove stranice, gde verovatno na pitanje onog koji vas je ispitivao kažete: "Da li su neki iz bolnice u Vukovaru najpre odvezeni u kasarnu a zatim na poljoprivredno dobro "Ovčara" - ja ne znam, jer po tom pitanju moja jedinica nije imala nikakav zadatak. Znam samo da je u "Veleprometu" u Vukovaru bio kao neki sabirni centar gde su smeštani svi oni koji su smatrani zarobljenicima. Pored tih, bilo je i ostalih lica koji su tu sakupljeni kao civili, a onda su odatle upućivani po željama". Dakle, pogotovo ova prva rečenica, očigledno ste imali pitanje u vezi kasarne i "Ovčare" i vi ste ovakav odgovor dali da za to uopšte ne znate, jer po tom pitanju ste rekli da: "Moja jedinica nije imala nikakav zadatak". Dakle, ponovili ste nešto što je prethodno sadržano ovde, o čemu sam vas pitao. I moje pitanje: da li ste tad zaista znali ili imali zadatak da ovi autobusi treba da idu u kasarnu?"

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovde u izjavi ja govorim da moj zadatak nije bio nikakvo sprovođenje lica na poljoprivredno dobro "Ovčara".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, gospodine Paunoviću. Stoji da ne znate da li su odvezeni u kasarnu, a zatim na "Ovčaru". To je sasvim nešto drugo. Dakle, da to nije bio vaš zadatak i da vi uopšte ne znate da li su odvezeni ni u kasarnu, ni na "Ovčaru". Pogledajte još jednom to. Ako se tu možemo složiti, ako ne, ostavićemo da to drugi cene. Kada kažete da ste znali tada da idu u kasarnu, ko vam je to rekao?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada toga da se setim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A ovo što ste govorili juče odgovarajući na pitanja kolege Bulatovića – da je... su išli u kasarnu radi objedinjavanja sa ovima sa "Velepromet"-a i slanja u Mitrovicu, da li vam je to rekla ta ista osoba koje ne možete da se setite ili je neko drugi to rekao, ili ste na drugi način eventualno saznali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa već sam rekao, ne mogu da se setim toga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Rekli ste juče da su ove grupe koje su išle prema autobusu, izlazile, da su pretresane i otprilike u grupama po, čini mi se, govorili ste desetak, stajali su uz zid i zatim išli prema autobusima, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Takođe ste govorili da je postojao jedan sto na koji je trebalo da se odlažu stvari, pretpostavljam one koje bi bile zaplenjene tada. Da li sam u pravu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U pravu ste.



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je od tih lica oduzimano još nešto prilikom pretresa, ili je pretres bio samo skoncentrisan na oružje i stvari koje bi mogle da budu opasne po bezbednost eventualno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prilikom pretresa ovih lica, osim opasnih sredstava, kao što vi kažete, nije ništa oduzimano. Znači, ostavljane su im lične stvari, osim onih koje bi mogle da nanesu povredu drugom licu. Ostavljana su im lična dokumenta. To je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako iz ovoga proizilazi, čini mi se, vaš odgovor, ali pitaću vas konkretno, i to vas pitam zbog toga što su neki svedoci koji su saslušavani u predmetu tužioca o tome govorili, da li su nalazili vaši vojnici na novac, nakit? I da li je to oduzimano od tih lica?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se sad baš da li je... da li su nailazili prilikom pretresa na novac. Ali i ako su nailazili, oduziman sigurno nije, jer vojnici nisu radili ovaj zadatak samostalno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Još jedno samo pitanje iako, čini mi se, i to proizilazi, ali da bi raščistili upravo neke dileme sa prethodno saslušanim svedocima, da li su sem vaših vojnika, odnosno vojnih policajaca, bilo koji drugi vojnici ili teritorijalci učestvovali u tom pretresu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prilikom obavljanja ovog zadatka, kao što kažete vi, teritorijalci i pripadnici drugih jedinica nisu bili ni prisutni ovde, tako da i nisu vršili moć... mogli da vrše pretrese. Znači, pretres su vršili samo pripadnici mog bataljona.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li su ova lica koja su prošla kroz taj pretres i upućena u autobuse, bila lica koja su mogla, dakle, sami da hodaju, idu, ili je bilo i takvih kojima je bila potrebna pomoć? Ili su bili eventualno čak i na nosilima? Da li se toga sećate?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se. O licima o kojima govorite, sva su bila pokretna, što znači da su sami otišli do autobusa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste vi lično u bilo kom trenutku ili pri kraju, pre nego da ti autobusi 'išli, uopšte prilazili tim autobusima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja lično nisam odlazio do autobusa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Ukoliko niste odlazili do autobusa, da li bi bio tačan moj zaključak da vi niste mogli da vidite da li se u autobusima, da li se u svakom autobusu nalazi po jedan starešina, kako ste rekli da prepostavljate da je takvo naređenje postojalo, i da je u svakom autobusu bio po jedan starešina? Sećate se da ste o tome nešto govorili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Juče sam rekao da nisam video sve autobuse. Sigurno znači da nisam mogao videti ni sve te starešine. Ali sigurno, nameće se zaključak, da ne bi bili vojnici sami upućeni na ovakav zadatak.



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znači da smatrate da zbog prirode tog zadatka i specifičnosti ili važnosti je bilo važno da u svakom autobusu, pored vaša dva vojna policajca, koje ste vi odredili, bude i neki starešina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pošto kako sam razumeo, sigurno ne znate da li su bili i te starešine i koji su bili, ili možda znate ko su bile te starešine u tim autobusima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ko su bile.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, prepostavljam da ne možete znati da li su pripadali vojnoj policiji ili nekom... nekoj drugoj jedinici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam sad da ne mogu da se setim koji su bili. Nisam ih, u stvari, ni video.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Obzirom da kažete da je zbog specifičnosti tog zadatka po vama bilo potrebno da po jedan starešina bude u svakom autobusu, pored dva vojna policajca koji obezbeđuju, pitanje je: ukoliko ste znali kao što kažete da idu do kasarne, kasarna je, čini mi se, samo nekoliko kilometara od tog mesta gde je bolnica, zar je to toliko bilo važno da u tom...na tom rastojanju budu na taj način praćeni? Ili imate neko drugo objašnjenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nemam drugo objašnjenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Paunoviću, da li ste tada ispred bolnice u tom vremenu videli i Vukašinovića? Sećate li se toga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ispred bolnice mislim da ga nisam video. Možda je bio kod autobusa, ali ispred bolnice se ne sećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, prepostavljam, videli odlazak autobusa i da li ste vi posle toga ostali tu u bolnici? Dakle, niste odlazili ni u kom trenutku u kasarnu u to vreme?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja lično nisam, znači, bio non-stop u bolnici, da se ne shvati iz jučerašnje... i današnje moje izjave. Ja sam povremeno odlazio na svoje komandno mesto, koje se nalazilo u tom trenutku iza "Vutekovog" igrališta...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Može...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ... a u...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvolite, izvolite, završite misao.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ...a u bolnici je neprestano bio komandir Četvrte čete, kapetan prve klase Simić Milivoje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zar nije gospodine Paunoviću ta cela operacija evakuacije bolnice bila toliko važna - da je tražila ipak vaše prisutvo za sve vreme, ili ste vi ocenili da to nije potrebno?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Možda sam pogrešno ovde shvaćen. Ja nisam rekao da nisam bio kada je bila evakuacija, ali sam rekao da ja nisam stalno bio prisutan u rejonu bolnice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Ali ako mogu da razumem, ipak ste većinu vremena proveli tog dana u bolnici, odnosno ispred bolnice, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne... ne ceo dan, ali može se tako smatrati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I danas ste mi rekli, čini mi se, da ni od koga niste posebno naređenja primali u vezi pretresa i dakle, vaših obaveza. A da li ste uopšte mogli da zaključite ko rukovodi celokupnom operacijom? Dakle, ko rukovodi od oficira evakuacijom bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam juče nešto na ovu temu govorio, da sam u tom vremenu evakuacije video tu pukovnika Pavkovića. Možda sam ja tako tad razmišljao - da on rukovodi tom operacijom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Gospodine Paunoviću, moja pitanja su danas bila u pogledu odlaska ovih autobusa. I moja tvrdnja je da u prvim izjavama niste spominjali da ste znali niti da odlaze u kasarnu, a još manje, kasnije na "Ovčaru". Danas ste rekli da ste čuli od nekoga da idu u kasarnu, ali da li ste uopšte od nekoga čuli da će ići na "Ovčaru"?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to... "Ovčara" uopšte nije pominjana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su vaši vojnici, vaši vojni policajci koje ste odredili i pratili autobuse, da li vam je poznato da li su oni iz kasarne sa autobusima otišli dalje na "Ovčaru" ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznata ta informacija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li mogu da razumem da dakle нико од тих војних полицајаца или њиховih старешина или било ко, вам о томе ништа никада nije referisao?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije nikada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači da vi ni sada ne znate da li su vaši војни полицајци eventualno išli i dalje od kasarne sa ovima koji su bili u tim autobusima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se taj zadatak koji ste dali svojim војним полицајцима tog jutra u bolnici može podvesti pod ono što je po pravilima ваше službe bilo predviđeno kao Sprovodnička služba? Znate o čemu govorim svakako, jer je to jedan od zadataka војне полиције?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa može se tako reći. S tim... u onom delu do kog mesta se prate, ja vojnicima nisam saopštavao. Al' kao što ste pomenuli Sprovodničku službu, војници и полицајци znači obavljaju ovaj zadatak dok ne predaju sproveđena lica. Da li je to bilo u kasarni ili na drugom mestu, ne znam.



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li smatrate da je taj način sprovođenja bio shodno Pravilima o postupanju vojne policije, o kojima ste nešto i juče govorili, a evo i danas?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam juče govorio o pravilima. Ali mora' da shvatite specifičnost ove situacije što je bila, mada i dalje smatram da su moji vojnici dobro obavili zadatak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Kažite mi ovo gospodine Paunoviću. Govorili ste o tom zadatku da oni idu autobusima, idu prema kasarni, govorili ste o tome da ste imali saznanja od nekoga da će doći do objedinjavanja s drugim i biti upućeni u Sremsku Mitrovicu. A da li je... da li su ti vaši vojni policijaci koje ste odredili, trebalo da ih prate i dalje - do Sremske Mitrovice ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja u tom trenutku to nisam znao. Ali opet ponavljam da vojnici obavljaju zadatak dok ga ne završe. Ne mogu vojnici na pola puta napustiti autobuse i ostaviti sprovođena lica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A da li ste od bilo koga, ne samo od tih vaših vojnih policijaca, nego od bilo kog drugog dobili povratnu informaciju da li su i koje zadatke oni izvršavali - od momenta kada ste ih vi poslali iz bolnice ili niste?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, po obavljenom zadatku, o svakoj pojedinačnoj patroli, komandiri me nisu izveštavali. Izveštavali su me da je zadatak završen, da su se vojnici vratili. I koliko se sećam, tako nešto, ništa konkretno za svaku patrolu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći kako se inače vrši primopredaja lica koje prati vojna policija?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo na koju primopredaju mislite?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa tamo gde eventualno odvezete ta lica koja prati. Da li se o tome sačinjava bilo kakvo pismeno ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ako govorimo krajnji cilj, a to je logor za zarobljenike, u toj zadnjoj etapi se vrši popis, detaljan pretres, razvrstavanje po kategorijama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala na ovom objašnjenju. Ali možete li mi samo reći ko to vrši popis, razvrstavanje, predaju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Popis vi... vrši... vrši se u... u lo... u ovaj... u logoru za zarobljenike. Da li je to komandir ili koga on odredi... neko drugo lice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se to odnosi i na pretres i na ove ostale radnje koje ste pominjali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ako govorimo o logoru, vrše se i ostale radnje, vrši se detaljan pretres. Ako treba da objasnim šta je detaljan pretres, mogu?



ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne. Hvala, hvala gospodine Paunoviću. Samo jedno, tom prilikom da li se potpisuje neki dokument o primopredaji, da li dakle ovi koji su doveli, dobiju neki dokument o toj primopredaji?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Oni bi trebali da dobiju dokument samo o broju predatih lica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala gospodine Paunoviću, nemam više pitanja za vas.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala časni Sude, ja sam završio moje unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Domazet. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Vukašinoviću... Paunoviću. Vi ste juče izjavili da je Prvi vod vaše Treće čete bio pridodat Prvom motorizovanom bataljonu kojim je komandovao Borivoje Tešić, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete šta su oni, koje zadatke su obavljali u Prvom motorizovanom bataljonu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa na to pitanje ne bi mogao da vam odgovorim. Ne znam koje su zadatke obavljali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su obezbeđivali komandno mesto Borivoja Tešića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Jedan deo ove jedinice, da li je ceo - to ne znam, je obezbeđivao komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste bilo kada odlazili na komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona da obiđete deo vaše jedinice? I da li ste ih videli tamo da obezbeđuju to komandno mesto?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, u par navrata išao sam na komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona. Tamo sam... Prilikom odlaska na komandno mesto, viđao sam svoje vojnike; normalno, ne ceo sastav. Te koje sam video, obavljali su prijavnu i stražarsku službu na komandnom mestu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete opisati da li vi znate, da li je na to komandno mesto mogao da dođe bilo ko, obični vojnici, ili je deo vaše vojne policije u tom smislu prijavnice i stražarskih mesta, kontrolisao ko ulazi i izlazi, i ko je mogao doći na komandno mesto?... Možete slobodno malo brže govoriti, nema razloga



da čekate tako dugo da transkript bude, jer ako pospimo svi u sudnici, onda neće imati ko da vas sluša. Izvolite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sigurno da nije mogao niko da... da uđe na komandno mesto. Komandir te... tog voda je dobio zadatak od tog komandanta kome je potčinjen bio - ko sme da uđe, kad dolazi neko, kako se najvaljuje, što može se zaključiti, normalno, da nije mogao na komandno mesto da uđe ko hoće i kad... i kad hoće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Prilikom hapšenja od strane pripadnika vaše jedinice, ako se tom prilikom upotrebi sila, da li je obavezno da se o tome sačini neki pismeni izveštaj? Da li postoji obaveza?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Zavisi kod kojih ovlašćenja. Ali kod upotrebe gumene palice, obavezno se sačinjava pismeni izveštaj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi nekada čuli i da li ste izvešteni o tome da su pripadnici vaše jedinice koji su bili pridati Prvom motorizovanom bataljonu, prilikom hapšenja tukli dobrovoljce ili neke druge pripadnike koji su bili pridavani četama? Da li ste nekada čuli ili niste?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Rekli ste juče da ste 19. novembra 1991. godine poslali kapetana Simića na obezbeđenje bolnice. Moje pitanje glasi: posle koliko vremena ste vi za njim otišli u bolnicu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja i Simić smo, može se reći, tako... takoreći da smo skoro u isto vreme stigli u rejon bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je prvi stigao?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sad ne mogu da se setim. Mislim da sam bio to ja, ali to je neznatna vremenska razlika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Juče ste takođe pričali da ste smenili Tešićeve ljude, da su oni obezbeđivali bolnicu. Kada ste vi došli da su se povukli, a da ste vi napravili pravo obezbeđenje u policijskom smislu, to jeste u smislu portirnice, patrola i tako dalje. Je li to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste nam rekli, gde ste postavili portirnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, bila je prva jedna na ulazu u krug bolnice. Onda su bile prijavnice na izlazima bolnice. Što se tiče prijavnica, to je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je mogao bilo ko od oficira ili njihovih vojnika 19. i 20. ulaziti u bolnicu - da pregleda ranjenike, da maltretira ljude, ili nije mogao niko ući ni izaći?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije mogao niko ući ni izaći, jer takav mi je zadatak bio i ja sam taj zadatak izvršio.



ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko u toku noći 19. jedanaestog ipak ulazio i maltretirao ranjene u bolnici ili nije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gde ste pronašli opremu i naoružanje, na kom delu bolnice, o kome ste... čemu ste se juče izjašnjavali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Najviše opreme je nađeno oko bolnice. Oko bolnice su bili neki... neki tu kontejneri, gomile peska. Znači, naoružanje to je bilo u pesku, u kontejnerima...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Znate li gde je ulaz za Hitnu pomoć tada bio?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U odnosu na taj ulaz za Hitnu pomoć, i u odnosu na Gundulićevo ulicu, gde su se ti kontejneri nalazili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Oni se...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li blizu Gundulićeve ulice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ima do... Gundulićeva je bilo iz... i od... od Hitne, pa bilo i s druge strane, s druge strane bolnice...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ... i ta... tamo je bila i neka gomila i peska....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači, i sa jedne...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ...kol'ko se sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: ...i sa jedne i sa druge strane?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. jedanaestog, da li ste bilo gde u toku dana ili noći primetili kapetana Radića da se nalazi u krugu bolnice ili u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 20. jedanaestog, vi ste rekli da ste naređivali pretres lica iz bolnice. Moje pitanje glasi: ko je naredio odvođenje lica od bolnice do autobusa kod kojih je stajao Vukašinović, čije sam ime maloprije pomenuo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Je l' vaše pitanje bilo ko je naredio?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To je prvo pitanje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Sad to ne mogu da se setim. Ali znam ko je komandovao, da su to radili moji vojnici.



ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je kapetan Radić na bilo koji način učestvovao u trijaži, u pretresu ili odvođenju ljudi do autobusa koji su se nalazili ispred bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Niti je to radio kapetan Radić, niti je, kao što sam rekao, nije prisutan bio ni 19. ni 20. u rejonu bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li može bilo koji komandir bilo koje čete da izdaje naređenje vojnicima vojne policije ili ne može, ako to nije komandir čete vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Može samo u jednom slučaju, ako se desi da mu se pridoda ta cela jedinica, pa po zapovesti da on komanduje. Inače u drugom slučaju - ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste čuli i da li ste videli, pošto smo mi čuli ovde u sudnici od svedoka, da je 15 do 20 i nešto ljudi po spisku, kada su otišli iz bolnice u kasarnu, nakon toga iz kasarne vraćeno u bolnicu? Jeste li vi čuli za to? Znači, 15 do 20 ljudi iz kasarne vraćeni u bolnicu, kao članovi porodica zaposlenih u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Možda je tih slučajeva bilo. Ja toga stvarno ne mogu da se setim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Poslednje pitanje. Da li znate ko je od vas uzimao izjavu kada ste dali haškim istražiteljima? O čemu smo... o čemu ste već govorili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislite na lice?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prisutan gospodin u Tužilaštvu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako se zove? Gospodin Weiner, jel'?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne on. Desno od njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. To je veštak u ovom Tužilaštvu. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Gospodine Weiner, da li vam je zgodno da sada nastavite ili posle jedne rane pauze?

TUŽILAC WEINER: Za mene nema nikakve razlike. Ako časni Sud želi sada pauzu, to je u redu sa moje strane.

SUDIJA PARKER: Pitanje je šta vama najviše odgovara, gospodine Weiner?



TUŽILAC WEINER: Mogli bismo sada da imamo pauzu. Šoljica kafe ili čaja uvek je dobro došla pre ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Ako imate sreće možda ćete imati vremena za to, da. Nastavljamo sa radom u 10.35 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Tehničko jedno pitanje, časni Sude. Razgovarao sam sa gospodinom Weinerom. On me je obavestio da otprilike će pitati malo manje od dve sesije, na primer, sesiju i po sigurno, pa uz eventualni *re-direct*, ako postoji mogućnost da, i ako ostane malo vremena danas, ipak gospodin Panić ne uđe danas u sudnicu? Ili da sačekamo da vidimo kako će biti posle sledeće sesije?

SUDIJA PARKER: Ako danas završimo sa ovim svedokom, mislim da nije neophodno da prelazimo na sledećeg svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ: Razumem, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da li imate još pustolovnih ideja? Gospodine Weiner?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro jutro gospodine Paunoviću. Ja se zovem Philip Weiner i ja sam iz kancelarije Tužilaštva. Ja ću da vam postavim nekoliko pitanja. Vi ste bili upoznati sa 80. motorizovanom brigadom, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne može se reći da sam bio upoznat, ali znam o kojoj se brigadi radi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi takođe znate da je ta brigada bila sastavljena od rezervista, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tokom svedočenja rekli ste da je u njoj bila i jedna četa policije, je l' tako? Mislim vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je i ta jedinica većinom bila sastavljena od rezervista?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran. Mislim da jeste tako.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gardijska motorizovana brigada takođe je imala jedinice vojne policije, ali one nisu većinom bile sastavljene od rezervista, zar ne?
SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada... izvinite gospodine. Zamoliću vas da sada pogledate izjavu koju ste dali Tužilaštvu?

TUŽILAC WEINER: Reč je o dokumentu ERN 0423-8944 pa do stranice 0423-8966 u Elektronskoj sudnici (E-Court practice direction). Zamolio bih da pogledamo stranicu broj 13, paragraf 66, koja nosi oznaku ERN 0423-8956... 8956 gospodo iz Sekretarijata (Registry).

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Uskoro ćete to videti pred sobom.

TUŽILAC WEINER: Imamo verziju i na engleskom i na BHS. Časni Sude, ja imam BHS verziju na papiru. Ako bi to optuženi želeli da prate, da onda to stavimo na grafoскоп?

SUDIJA PARKER: Mislim da bi to bila dobra ideja, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, molim vas da pogledajte preposlednju rečenicu u paragrafu 66. Recite mi da li to vidite? Tamo gde kažete: "Slažem se da to nije logično". Da li vidite to, prvo da vas pitam? Da li vidite tu rečenicu, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Samo trenutak. Ne znam na koju rečenicu... Paragraf 66?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, Paragraf 66, preposlednja rečenica i počinje rečima: "Slažem se da to nije bilo logično". Da li to vidite, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću vam je sada pročitati, gospodine: "Slažem se da nije bilo logično odgovornost za čuvanje evakuisanih lica poveriti četiri vojne policije 80. motorizovane brigade, kada se zna da je Gardijska motorizovana brigada...", tu je napisano GMTBR "...imala dva bataljona vojne policije za taj zadatak". Da li tako stoji i u tekstu koji vi imate, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tako stoji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A na dnu stranice nalazi se vaš potpis?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali engleska verzija.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Molim vas gospodine, da li možete da nam objasnite zbog čega nije bilo logično da se odgovornost evakuisanih lica poveri četiri vojne policije 80. motorizovane brigade, kada se zna da je Gardijska motorizovana brigada imala dva bataljona vojne policije? Možete li to molim vas da nam objasnite?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U ovom trenutku, kad sam davao izjavu, ja nisam znao da su oni povereni ovoj četi vojne policije, pa kad me je sudski istražitelj uverio da su oni predati toj četi vojne policije - pa sam tako tada mislio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, molim vas da mi objasnite zašto nije logično da se prepusti odgovornost čuvanja evakuisanih lica četi vojne policije 80. motorizovane brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja pokušavam da vam objasnim, ali ne mogu kroz jednu rečenicu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zar nije tačno da ste vi uvek prepostavlјali da su evakuisana lica bila poverena četi vojne policije 80. motorizovane brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Onda ču gospodine da vas zamolim da pogledate prvu rečenicu na toj istoj stranici na vrhu. Ja ču da je pročitam na engleskom i zamolio bih vas da me pratite: "Uvek sam smatrao da su evakuisana lica bila predata vojnoj policiji 80. motorizovane brigade". Zar to ne piše tu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To piše tako, ali ja vam kažem, kada mi je istražitelj nešto predočio, onda ja dajem ovaku izjavu. Ne sećam se šta je tada bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zbog čega bi bilo nelogično poveriti ta evakuisana lica 80. motorizovanoj brigadi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se u tom trenutku rukovodio, ovo što sam izjavio, da u Gardijskoj brigadi imaju dva bataljona vojne policije. Ne ulazeći dublje u problem da su oni već angažovani na drugim zadacima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A isto tako ste znali gospodine da su jedinice Gardijske motorizovane brigade i njihove jedinice vojne policije bolje obučene od jedinica vojne policije 80. motorizovane brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa može se tako reći, mada ja nisam znao kako je osposobljena ova četa vojne policije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I znali ste takođe da vaša jedinica ima... izvinjavam se, da su u Gardijskoj motorizovanoj brigadi bila dva bataljona vojne policije koje su imale na stotine pripadnika vojne policije, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znali ste da su u Gardijskoj motorizovanoj brigadi bile i dve čete vojne policije koje su imale i oklopne transportere, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, samo jedna ispravka u transkriptu – stranica 24, red 15, radilo se o dva bataljona vojne policije Gardijske motorizovane brigade.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se radilo o bataljonima ili o četama koje su imale te oklopne transporterete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, vi ste sad ovde izmešali i bataljone i čete, ali objasniću. Gardijska brigada je u formaciji imala dva bataljona vojne policije. U formaciji Prvog bataljona vojne policije bile su dve čete na transporterima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Gardijska motorizovana brigada je takođe imala jedinu antiterorističku jedinicu, protivterorističku jedinicu u oružanim snagama SFRJ. Zar nije i to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, imala je antiterorističku četu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne samo da je imala antiterorističku četu, nego je to bila jednina takva četa u oružanim snagama SFRJ, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa kol'ko se sećam u to vreme tako, a verovatno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle gospodine, ako je izdato naređenje ili zadatak 20. novembra da se nešto uradi, onda su bataljoni vojne policije Gardijske motorizovane brigade imali neophodne resurse za zaštitu zatvorenika ili evakuisanih lica. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li... Ovo je bila zona odgovornosti 80. brigade.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ako je 20. novembra izdato naređenje, Gardijska motorizovana brigada, njeni bataljoni vojne policije su imali na raspolaganju resurse koji su bili potrebni za zaštitu takvih zatvorenika. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A bataljoni vojne policija Gardijske motorizovane brigade mogli su da pošalju pripadnike te jedinice na "Ovčaru", kako bi se zaštitali zatvorenici u slučaju da je komandant izdao takvo naređenje, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio komandant bataljona, nisam bio komandant brigade, ta pitanja što mi postavljate sada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da je izdao naređenje pukovnik Mrkšić, komandant brigade i komandant Operativne grupe Jug, bataljonima vojne policije Gardijske motorizovane brigade da odu na "Ovčaru" i da zaštite zatvorenike, to su oni mogli da urade, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno da bi izvršili naređenje komandanta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da je komandant naredio bataljonima vojne policije da 24 sata dnevno obezbeđuju te zatvorenike na "Ovčari", i to je moglo da se uradi, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, prepostavljam da jeste.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi gospodine znate da takva naređenja ili zadaci nisu izdati 20. novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za ta naređenja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da je pukovnik Mrkšić bio vaš komandant, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da je pukovnik Mrkšić bio vaš komandant?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. To sam u uvodnom delu rekao da je bio moj komandant brigade.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A savetnik gospodina Mrkšića u vezi upotrebe vojne policije bio je major Šljivančanin u svojstvu organa bezbednosti, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je on kao savetnik mogao da pruži savet pukovniku Mrkšiću u vezi upotrebe vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mogao je dati.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Njegov je zadatak kao savetnika bio i da razgovara sa pukovnikom Mrkšićem o proceni opasnosti koja postoji, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa prepostavljam da je tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je mogao da da predlog pukovniku Mrkšiću po pitanju upotrebe vojne policije na osnovu procene takve opasnosti, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa zavisi od njegove procene. Ako je procenio, verovatno da bi ga savetovao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako je napravljena procena da postoji opasnost ili ozbiljna opasnost, tada može da se da predlog o upotrebni vojne policije, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Na zatvorenike ćemo da se vratimo nešto kasnije. Imam sada nekoliko uopštenijih pitanja za vas. Spomenuli ste da su postojala dva bataljona vojne policije a da je u jednom od njih bilo odeljenje za ispitivanje mesta zločina i vršenje istrage, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U Prvom bataljonu je po formaciji postojalo odeljenje za suzbijanje kriminaliteta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A u okviru tog odeljenja za suzbijanje kriminaliteta bilo je i odeljenje za istragu mesta zločina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To nije bilo u formaciji mog bataljona. Kako su bili baš organizovani, ne mogu da znam.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: U Prvom bataljonu vojne policije postojalo je odeljenje za ispitivanje mesta zločina, zar nije to tačno gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ponavljam, drugačije su se zvali. Zvali su se Odeljenje za suzbijanje kriminaliteta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A u okviru tog odeljenja nalazilo se i odeljenje za istrage mesta zločina kao i drugi aspekti istrage krivičnih dela. Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja ne mogu to da... Ja se toga ne sećam da je u okviru ovog odeljenja bilo neko drugo odeljenje. To nije bilo u formaciji Drugog bataljona vojne policije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da nastavimo sada sa vašom istragom koju ste dali Međunarodnom sudu za bivšu Jugoslaviju (ICTY, International Criminal Tribunal for former Yugoslavia) a to je bilo pre nešto više od godinu dana.

TUŽILAC WEINER: Sada bih zamolio da pogledamo stranicu broj 3, tačka 17. A tačka broj 3 - za zapisnik, nosi broj 0423-8946.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li imate pred sobom taj tekst?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ču to da pročitam: "Prvi bataljon vojne policije bio je organizovan na sledeći način: komandant sa svojom komandom i štabom, odeljenje za suzbijanje kriminala, krivične istrage mesta zločina i drugi aspekti krivičnih istraga o krivičnim delima koje su pod jurisdikcijom vojnog suda". Da li se sada prisećate gospodine da su postojale krivične istrage mesta zločina i drugi aspekti krivičnih istraga, dakle da je postojalo osoblje za te zadatke u okviru ovog Prvog bataljona vojne policije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, bojim se da se nismo razumeli. Ja ne bežim od toga. Ovo je tačno što sam izjavio. Znači, ovde stoji: "Odeljenje za suzbijanje kriminala", pa u zagradi, to se odnosi na to odeljenje, a ne neko drugo odeljenje, koje je u sastavu ovog odeljenja. Ono se bavi predistražnim radnjama. Bave se predkrivičnim postupkom učinjenih krivičnih dela iz nadležnosti vojnih sudova i tako dalje. Znači, to je to odeljenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dok ste bili u Vukovaru, da li ste vi ili bilo ko drugi iz vojne policije dobili zahtev da izvršite istragu bilo kog zločina ili ubistva koje se dogodilo na "Ovčari"?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam. Niti moji pripadnici.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je od vas u Beogradu, 1991. i 1992. godine, zatraženo da izvršite istragu bilo kakvih krivičnih dela ili ubistava koja su se dogodila na "Ovčari"?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vama nije poznato da je 1991. ili 1992. godine vršena bilo kakva istraga koja je vezana za ubistva ili neke druge zločine koji su se dogodili na "Ovčari". Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Izjavili ste da je operacija evakuacije složen proces, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ona zahteva da se razmotre razna vojna pitanja, od planiranja puta, primopredaje, do zaštite evakuisanih lica. Dakle, veliki broj faktora mora se uzeti u obzir. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Obično postoji i pismeno naređenje u kome se definišu zadaci i diskutuju sva ta pitanja. Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U tom naređenju isto tako nalazi se procena rizika ili opasnosti. Zar i to ne spada u deo procesa planiranja evakuacije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam to davao u svojoj izjavi u tom trenutku kol'ko sam se sećao šta bi trebalo to naređenje da sadrži, pa između ostalog i tu procenu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ako postoji pretnja za lica koja se evakuišu, ona mora da se neutrališe ili da se sa njom izade na kraj?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Uvek. I da l' će biti i da li neće biti, uvek se daje prepostavka "ako bude", "ako budu ugrožena lica", pa se tako i donosi odluka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je deo planiranja i predviđanja koje je nužno tokom evakuacije, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Možemo reći da je to – da, predviđanje, planiranje i predviđanje pre izvršenja zadatka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vama je poznato da ne možete da ignorišete nijednu opasnost?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hteo bih da vam pokažem dokument o kome ste raspravljali sa istražiocima Međunarodnog suda.

TUŽILAC WEINER: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet broj 581? Dokument nosi naziv "Učešće vojne policije u čuvanju ratnih zarobljenika".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je poznat ovaj dokument, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste o tom dokumentu razgovarali sa istražiocima ili ste im bar spomenuli da ste upoznati sa tim dokumentom, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili da iako ovaj priručnik za obuku nosi datum 1993. godine, metode za obezbeđivanje ratnih zarobljenika koje su opisane u ovom priručniku, primenjivale su se i 1991. godine? Da li se sa tim slažete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mogu donekle da se složim. Ne sećam se baš kakav je bio iz 1991. godine, ali približan ovome.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada ste u svojoj izjavi u tački 44 rekli da je taj priručnik bio na snazi i 1991. godine, da li se još uvek slažete sa tom izjavom koju ste dali Tužilaštву?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, dao sam takvu izjavu. To malo zvuči nelogično, to što sam rekao. Ali slažem se da nema neke velike razlike iz prethodnog udžbenika sa ovim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hteo bih da pogledamo jednu stranicu, stranicu 28 tog udžbenika. To je 28 stranica na engleskom. Prvi deo stranice: "Bezbednost ima za cilj da onemogući zarobljenike da pobegnu i da se pridruže svojim oružanim snagama, pokušaj oslobođanja od strane njihovih oružanih snaga ili onih koji ih podržavaju na terenu, kao i pokušaj da budu ubijeni ili mučeni." Jedan od razloga obezbeđivanja je taj da se zaštite zarobljenici od napada, mučenja ili ubistva. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, to piše u tom pravilu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ako pogledate stranicu broj 29, poslednji pasus, tu piše... Mislim da vidimo stranu 28. Treba nam 29 na engleskom: "Da bi se zaštitili ratni zarobljenici od osvete lokalnog stanovništva za vreme transporta kroz naseljena područja koje su oni terorisali, obezbeđenje može da se poveća kordonom koji zahteva jače snage bezbednosti". Da li vam je poznato?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To mi je poznato. To sve što pričate, to se nalazi u tom pravilu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi znate kada sprovodite zarobljenike kroz područje gde je lokalno stanovništvo neprijateljski raspoloženo prema njima, morate da predvidite mogućnost da može da se dogodi neki problem i da će biti pokušaja da se napadnu, povrede ili čak ubiju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prilikom izvršavanja takvog zadatka, kada ste već to citirali, ima prethodno ovde tačka, znači, pokušava se da se ne vodi kroz takva područja, ali ako mora, onda se... preduzimaju dodatne mere - da ne bi došlo do tih slučajeva koje vi navodite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Sada bih htio da pređemo na drugi deo u izjavi koju ste dali kancelariji Tužilaštva.



TUŽILAC WEINER: To su paragrafi od 72 do 77, stranica 14, a to je 0423-8957

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dok čekamo da se to pojavi na ekranu, postaviću vam nekoliko pitanja o tome. Dok ste bili u Vukovaru od 30. septembra do 24. novembra, nije bilo civilnih policijskih snaga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Koliko sam ja tada video, ne. Nisu postojale.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Jer da su postojale, vi biste morali da imate neke kontakte sa njima, kao kolegama policajcima, zar nije tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi nikada takve kontakte niste imali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dok ste bili u Vukovaru, nije vam bilo poznato da postoje neki sudske organe u funkciji, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada niste imali poslove sa nekim civilnim vlastima?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada nije diskutovano ni na jednom od tih sastanaka ili referisanja u komandi OG Jug vezano za civilne vlasti?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nikada nisu izdata nikakva naredenja na sastancima komande OG Jug vezano za vaše kontakte sa civilnim vlastima. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije nikakvo naređenje bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, u slučaju da se dogodilo nekakvo krivično delo, kao recimo pljačkanje civila, onda bi organ bezbednosti i odeljenje za suzbijanje kriminala Prvog bataljona vojne policije vršilo istragu i hapšenja, jer tada nisu postojali organi civilne policije niti sudske organe koji su funkcionisali, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vaš policijski bataljon imao je ratni dnevnik?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je vođen dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste naveli u tom ratnom dnevniku sva naredenja koja ste dobili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da jesam.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Naveli ste ne samo da ste dobili ta naređenja, već i ko ih je izdao? Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je. I sami znate kako izgleda ratni dnevnik.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da. A unosi se prave po danima, ne samo naređenja koja su dobijena, već i aktivnosti koje su izvršene, i to po datumima, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li imate kod sebe taj ratni dnevnik?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nemam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada ste poslednji put pogledali taj ratni dnevnik?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Zadnji put sam ga pogledao 1991. godine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada podneli zahtev da ga dobijete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam podnosio zahtev.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja prepostavljam da se on nalazi u Beogradu u vojnom arhivu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih znao gde se sad nalazi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi čak ne znate ni da li postoji? Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu reći ni da postoji ni da ne postoji. Svi ratni dnevnički se čuvaju u komandi brigade. Znači, jedinica bataljon u toku izvođenja borbenih dejstava - vodi ratni dnevnik. Ali po završetku borbenih dejstava, dnevnik se predaje i čuva se posebno obezbeđen u komandi brigade. Znači, svi dnevnički. Ne samo moj.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste možda vodili lični dnevnik ili nekakav rokokovnik u kom ste opisivali svoje aktivnosti iz dana u dan?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, neki rokovnik ili dnevnik, to nisam vodio. Samo, svaki starešina, od najnižeg nivoa do najvišeg ima beležnicu. Ima, u stvari, beležnicu, gde upisuje osnovne neke zadatke i tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste vi vodili ovaku beležnicu dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, imao sam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li nju imate?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Isto za te beležnice, one su zvaničan dokument. Kad se zaduži, ona je uvedena u protokol u komandi. I kad se ispiše ili lice odlazi u prekomandu, u drugu jedinicu, takva beležnica se razdužuje, što sam i ja uradio.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi u toj beležnici i dnevniku bila navedena sva usmena naređenja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu reći da bi bila sva navedena. Neka naređenja su kraća, koja možda nisam unosio u beležnicu; tu - mislim ličnu. Duža naređenja sigurno da sam unosio. Sa ove distance ne mogu stvarno da se baš setim tih svih detalja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A naređenje kao što je ono o evakuaciji, bilo bi navedeno dnevniku ili u beležnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Prepostavljam da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A pošto ni jedan od tih dokumenata niste videli od 1991. godine, vi danas svedočite islučivo na osnovu svog sećanja, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne može se tako reći. U uvodnom delu sam rekao kome sam sve davao izjavu. Isto, u ovoj izjavi, mnoge paragafe sam naveo. Kada mi je istražitelj predložio neka dokumenta, pa sam ja, normalno, osvezio i svoja pamćenja, vezao za neke događaje. Tako da ovo danas što pričam, nije samo jedno sećanje na 1991. godinu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali pošto ne postoje dokumenti koji se odnose na evakuaciju, taj deo vašeg svedočenja isključivo je oslonjen na vaše pamćenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To je tačno. Ali ja ne znam da li postoje ili ne postoje dokumenta za evakuaciju bolnice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ubrzo ćemo doći do toga. Izjavili ste da ste prisustvovali referisanjima u komandi Operativne grupe Jug u Negoslavcima, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vama su poznati pripadnici Komande OG Jug?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi znate da se Operativna grupa Jug sastojala od Gardijske motorizovane brigade i nekih pridodatih jedinica, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znali ste da je u oktobru 1991. godine pukovnik Mrkšić postavljen za komandanta... izvinite, da je pukovnik Mrkšić iz Gardijske motorizovane brigade postavljen za komandanta Operativne grupe Jug?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa znali smo da je on komandant. Ali nije on nama saopštio: "Od danas sam ja komandant Operativne grupe". Videli smo po naređenjima. Na kraju krajeva, to je naš komandant brigade i... ništa strašno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A znate i da je komandant Gardijske motorizovane brigade, pukovnik Mrkšić, kao i komandno osoblje i Operativna grupa Jug bili jedno te isto osoblje, je li tako?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Verovatno ovo se vezujete, mislim da sam negde u izjavi, u Specijalnom sudu ili ne znam gde, nešto sam slično izjavio, a moj zaključak se odnosio zbog sledećeg. Jer kad smo prisustvovali referisanju, znači, meni je i dalje prepostavljeni bio komandant brigade pukovnik Mrkšić. Znači, u komandi brigade nisam video neke druge starešine iz drugih sastava da su ojačali komandu. Možda ja grešim, ali to je moj bio zaključak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, znali ste ili ste zaključili da su komanda i komandant Gardijske motorizovane brigade isti ljudi kao i komanda i komandant Operativne grupe Jug?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam tako zaključio, što ne znači da sam ja u pravu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nije to nešto što ste samo zaključili. Vi ste u svojoj izjavi rekli da ste to znali, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam već napomenuo da sam nešto u nekim izjavama to tako izjavljivao. Ne bežim od toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, kada ste istražiocu Tužilaštva u paragrafu 23 na stranici 5 rekli, citiram: "Znam da je komanda i komandant Gardijske motorizovane brigade isto što i komanda i komandant Operativne grupe Jug", vi to sada ne poričete, je li tako, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mogu da poričem donekle, samo u nekoj reči. Ovo sam izjavio, tačno. Ali sama reč, ako kažem "znam", ako kažem "mislim", znači menja smisao ove rečenice. Tačno. Ovo jesam izjavio ja, i ne vidim tu ništa sporno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče ste spomenuli da je u bolnici vršen proces trijaže. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da su organi bezbednosti sprovodili tu trijažu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa bili su prisutni i organi bezbednosti, ali bilo je tu prisutno još drugih struktura. Bilo je lekara. Bilo je drugih nekih. Ne mogu da se setim ko je još bio. Znači, nisu bili samo oni.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom gospodine da je taj proces selekcije bio vršen isključivo od strane organa bezbednosti i to pod rukovođenjem majora Šljivančanina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih se složio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Spomenuli ste doktore. Juče ste izjavili da su u selekciju bili uključeni i doktori. Da li se radilo o doktorima JNA?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Doktore... u to vreme nisam ni poznavao. Da l' su bili doktori JNA i civili ili kombinovano, ne bih znao da kažem.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li kažete da su to bili lokalni doktori iz bolnice, koji su pomagali u procesu vršenja selekcije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, bilo je doktora sa strane iz... Nisu bili iz Gardijske brigade. Možda su bili iz Prve vojne oblasti ili... ne znam, ne znam. To ne znam sigurno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ja tvrdim da se to nije događalo i da doktori nisu bili uključeni u proces selekcije i da vi to znate. Da li je to istina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To vi tvrdite. A ja tvrdim ovo drugo. Da su doktor sa organima bezbednosti, sa ostalim licima učestvovali u trijaži - selekciji, kako vi kažete.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, već smo razgovarali o izjavi koju ste dali kancelariji Tužilaštva. Kada ste davali tu izjavu, da li ste govorili istinu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio i tada istinu i sada govorim istinu. Sve zavisi kakva mi je istražitelj pitanja postavlja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pošto ste dali izjavu, vi ste potpisali svaku stranicu, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ali bila je verzija na engleskom. Nisam je potpisao na srpskom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A pošto ste dali izjavu gospodine, ona je vama pročitana na srpskom jeziku, posle čega ste je vi potpisali, čime ste potvrdili da vam je pročitana, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, to ste u pravu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Potpisom ste potvrdili da je ona istinita, i da je na osnovi vašeg najboljeg znanja i sećanja, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne mogu tih detalja da se setim.

TUŽILAC WEINER: Zamoliću da se svedoku predoči stranica 0423-8960? Reč je o stranici broj 17 izjave.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li sad to vidite pred sobom, gospodine? Vidite gde stoji "Potvrda svedoka"?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I u prvoj rečenici стоји: "Izjava mi je glasno pročitana na srpskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svom znanju i sećanju". Da li to vidite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da,da. Vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ispod toga ste se potpisali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.



TUŽILAC WEINER: Zamoliću da se svedoku predoči paragraf broj 60 koji se nalazi na stranici 11 i nastavlja na stranici 12. U potpisanoj verziji to je na 12 stranici, a nosi oznaku ERN 0423-8955.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li imate to pred sobom, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Paragraf 60 ili?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, gospodine. Ja ču da pročitam, tako da možete da pratite to: "Svrha odabira je bila da se pronađu pripadnici hrvatskih snaga koje se kriju u bolnici. Organi bezbednosti imali su podatke da je među ljudima u bolnici zaista bilo pripadnika hrvatskih snaga. Ne znam na koji način su organi bezbednosti, koji su vršili odabir, mogli da ustanove ko pripada hrvatskim snagama, a ko ne pripada. Nije mi poznato da li je medicinsko osoblje JNA bilo uključeno u odabir. Koliko ja znam, jedino su zdravstveni radnici bolnice bili tu. Ne znam ni da li je neko iz Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) ili međunarodne zajednice bio uključen u pravljenje selekcije. Nisam video nikoga iz Teritorijalne odbrane da je bio prisutan dok se vršio odabir, ali tada nisam ni poznavao nikoga iz Teritorijalne odbrane. Da zaključim, verujem da su odabir jedino vršili pripadnici organa bezbednosti OG Jug, predvođeni majorom Veselinom Šljivančaninom, načelnikom organa bezbednosti Gardijske motorizovane brigade". Da li sam sve korektno pročitao gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da ste se potpisali na dnu te konkretnе stranice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Vi ste se uhvatili samo za potpis. Ja mogu da govorim da sam ga potpisao na engleskom. Ovo je tačno što sam rekao. Ali ovde se govori o odabiru ljudstva, a ne o trijaži. Organ bezbednost ne može da vrši trijaž da li je neko bolestan ili povreden. Ja ne bežim uopšte od izjave da sam dao, da su organi bezbednosti uča... učestvovali u odabiranju ljudstva, jer su oni raspolagali podacima, prepostavljam, ko se sve nalazi u bolnici.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste da: "To su radili isključivo pripadnici organa bezbednosti" Nikada niste spominjali da su u tome učestvovali doktori, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U ovoj tački pomenuo sam doktore. Nisam rekao da su iz JNA. I sad... ja govorim sad da su iz JNA. Možda i nisu bili iz JNA. Ja nisam ni malopre bio decidan da su oni iz JNA, zato što ih nisam poznavao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bilo gde u ovom paragrafu spominjete da jedinica koja je vršila odabir ili ključne osobe koje su vršile odabir i one koje su vršile trijažu nisu iste osobe?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo to pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li na bilo kom mestu u ovom paragrafu kažete da su osobe koje su vršile trijažu različite od osoba koje su vršile odabir?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To nisam ni rekao, a verovatno nije ni pitanje bilo istražitelja takvo.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bilo gde u ovom paragrafu ili u izjavi ili u nekoj drugoj izjavi, u nekom vašem drugom svedočenju, isključujem jučerašnje i današnje, da li ste bilo kada spomenuli da su doktori bili uključeni u trijažu ili odabir?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Možda sam izjavio. Sad ne mogu sigurno da se setim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Beleške sa priprema sa vama su dostavljene kancelariji Tužilaštva 1. i 2. novembra. Da li prihvivate moju tvrdnju da se ni tamo nigde ne spominje da su doktori bili uključeni u trijažu u bolnici u Vukovaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne prihvatom to.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada advokatima Odbrane rekli da su doktori bili uključeni u proces trijaže ili odabira u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da sam i njima nešto govorio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vama je tek juče prvi put palo napamet tokom svedočenja, prvi put u 15 godina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio... bio decidan da sam to prvi put juče rekao. Ne mogu da se setim detalja svih svojih izjava, i nisam sa advokatima o... o ovom slučaju nešto detaljno raspravljaо.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, prvi put koliko se vi sećate da ste o tome detaljno govorili, bilo je juče, 15 godina posle samih događaja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije tako. Možda sam i ranije govorio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To vi tvrdite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas, onda nam recite kada ste o tome govorili? Da li možda tokom svedočenja pred beogradskim Vojnim sudom, Specijalnim sudom u Beogradu. Mi znamo da to niste spominjali u vašoj izjavi kancelariji Tužilaštva. Kada ste ikada ranije govorili o tome ili spominjali to?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam da ne mogu da se setim, da l' sam, kad sam spominjao. I ja sam rekao, drugačije je kad se priča i sad, kad se vezuju neki događaji, ne konkretno za ovo, osveže se neka pamćenja. I sve što sam izjavio, ne mislim samo za ovu izjavu i paragraf, da je to 100 posto tako. Možda sam ja ovde imao još nešto da izjavim, ali takva su verovatno pitanja bila od strane istražitelja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, juče ste to pomenuli iznenada zbog pitanja koja su vam postavljena?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja to uopšte rekao. To ste vi sad rekli.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste spremni da prihvate da ovako nešto niste izjavili ranije? Vi za vreme pauze možete da pogledate svoje izjave Vojnom суду ili Specijalnom суду u Beogradu. Možete da pogledate svoje ranije izjave i da se



uverite da vi to ranije niste spominjali. S obzirom da o tome niste ranije govorili i što mislite da o tome niste razgovarali ni sa advokatima Odbrane koji su vas pozvali, recite nam na osnovu čega ste iznenada juče rekli da su doktori bili uključeni u proces trijaže ili odabira?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se juče kako je bilo pitanje. Sećam se da sam o tome govorio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li biste se složili gospodine, ako prihvivate da to niste rekli u svojim ranijim iskazima, dakle da li biste se složili da je to onda prvi put u 15 godina da to spominjete bilo kome?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja vam po šesti put ponavljam, ja ne mogu svega da se setim. I ne prihvatom. Što ne znači ako nešto nisam izjavio, kad me sada pitate, da ja... da sam ja to namerno zaboravio, neku stvar.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali slažete se da to nikada ranije niste spominjali u 15 godina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Juče ste takođe govorili o grupama civila koje su se nalazile izvan bolnice. O tome ste govorili na stranicama 22 i 23. Da li se sećate toga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislite u izjavi pred istražiteljem ili... ili juče? Nisam vas dobro razumeo, izvinjavam se. Hoćete ponoviti, molim vas?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče tokom vašeg svedočenja, govorili ste da su grupe naoružanih civila bile izvan bolnice i da su provocirali. Da li se sećate toga?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Sećam se. Razumeo sam sad.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste da niste smatrali da te grupe predstavljaju neku opasnost. To ste juče rekli, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe ste u Beogradu tokom svedočenja pred Specijanim sudom rekli da niste smatrali da su te grupe pretnja. Da li se sećate da ste tada to rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ako piše u izjavi, verovatno sam rekao. Ali, baš tih detalja šta sam rekao, ne mogu baš da se setim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li znate da je u ovom predmetu svedočio jedan novinar? To je na stranici 3.118, da je on stigao u Vukovar 19. novembra i da je video vojnike koji su puno pili i pucali iz svog naoružanja. Da li ste vi gospodine videli nešto tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o čemu vi govorite? Ne znam koji novinar, kakvi vojnici?



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Jedan novinar je ovde svedočio i rekao da se u centru Vukovara, ne govorimo o Njujorku ili Tokiju, dakle o centru Vukovara, da su tamo bili vojnici koji su mnogo pili i koji su pucali iz svog naoružanja. Pitam vas da li ste i vi to videli dok ste bili tamo u centru Vukovara i u bolnici?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ako vi ne govorite o Njujorku, ni ja ne govorim o Beogradu. Ja govorim o Vukovaru. Taj novinar je možda to video njegovim očima, a ja mojim očima to nisam video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe je taj novinar napomenuo da je tamo bilo ljudi koji su sebe zvali četnicima, da su oni organizovali nekakav razglas i postavljali ga kako bi mogli da puštaju muziku u tom području? Da li ste te ljude videli koji su mnogo pili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ih viđao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste bili upoznati da su strani novinari tog dana strahovali da bi moglo da dođe do masakra i da su napravili plan da se raziđu na razne strane i da budu na što više mesta, kako bi sprečili da dođe do takvog masakra? Da li ste za to znali, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Bojam se da mi je ovo pitanje nešto mnogo komplikovano. Ako možete da ponovite i da se vežete za datum? I ako može neko kraće pitanje? Ovo je mnogo dugo... tako... i više pitanja u jednom pitanju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li znate da su 19. novembra strani novinari u centru Vukovara, strahujući da bi moglo da dođe do masakra, napravili plan i dogovorili se da se raziđu, kako bi se našli na što je moguće više mesta i na taj način sprečili da dođe do masakra? Da li ste na to znali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Opet bojam se da vam neću odgovoriti. Ni za... ovaj, nisam čuo, a ovo ne razumem: ko da se razide? Da l' novinari ili...? I otkud novinarima takva informacija?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Novinari su te informacije izvukli kada su videli pijane četnike i vojnike kako hodaju unaokolo i pucaju iz naoružanja, a vi ništa od toga niste videli, je l' tako gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja kažem, novinari su mogli da vide svašta. Ja to nisam video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je tačno da ste vi pojačali stepen bezbednosti upravo zbog te opasnosti?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na koje obezbeđenje mislite?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste da ste pojačali obezbeđenje u bolnici. Zar to nije bilo zbog te opasnosti, tih pijanih vojnika koji su se kretali po ulicama i zbog mogućnosti da bi na neki način mogli da naškode ljudima u bolnici? Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je zato...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. Da je pretila takva opasnost, ili bi samostalno pojačao jače obezbeđenje, pa izvestio komandanta brigade ili da je komandant brigade raspologao sa takvim podacima, on bi mi lično naredio da pojačam i sa četom i sa više. A ovo pojačanje što vi pominjete, to je samo jedan vod, koji je tek sutradan došao. I opisao sam juče ovaj, njegov zadatak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Čija je odluka bila da se pojača obezbeđenje? vaša ili komandanta brigade?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Na moj predlog, komandant mi je naredio. Znači, svako moje pomeranje ili upotrebu jedinice, ja sam dužan da izvestim prepostavljenog - da zna gde mi se jedinice nalaze.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče ste tokom svedočenja govorili o razlozima za pojačanje obezbeđenja, kao i o pitanjima evakuacije i pratnje za vozila. To ste rekli juče na stranici broj 24?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, na to sam i mislio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče ste u svedočenju rekli: "Imao sam jednu četu koja je obezbeđivala bolnicu, ali ona nije bila u punom sastavu, i znao sam da će mi biti neophodno osoblje za vršenje pratnju vozila kojima se prevoze evakuisana lica. Osim toga, potrebni su mi bili ljudi da pretraže osobe koje izlaze iz bolnice, kako bi se izbeglo da se dovede u opasnost celokupni sistem bezbednosti. Ja sam naredio da taj vod bude uključen". Da li se sećate da ste to juče rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sve sam ovako rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada gospodine, pre 15 meseci u svedočenju pred beogradskim Specijalnim sudom, kada vam je postavljeno pitanje o jačanju obezbeđenja, vi ste tada dali suprotstavljene odgovore, odgovore koji su suprotni onome što ste nam juče rekli. Da li se sećate?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu ja da se setim svakog detalja i svega. Vi se držite uvek tog što sam rekao. Da dajem izjavu za mesec dana, ja sigurno neću ponovo dati ovakvu. Ne zato što lažem, nego što jednostavno čovek ne može sve to da pamti.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, da li možemo sada da pređemo na njegovo svedočenje u Beogradu, ili biste želeli da imamo pauzu za ručak ili pauzu od dvadesetak minuta?

SUDIJA PARKER: Mislim o još desetak minuta, gospodine Weiner, da li vam to odgovara?

TUŽILAC WEINER: Da, to bi bilo u redu, časni Sude. Zamolio bih da se svedoku pokaže njegov iskaz dat u Beogradu, broj dokumenta je od 0461-9343 do 0461-9395. Stranica 9 svedočenja u Beogradu, verzije na engleskom koja nosi identifikacijski broj 0461-9348. Znači, stranica 9 na engleskom jeziku. A na BHS-u to je strana 9348.



Zamolio bih da se dokument pomeri nadole do mesta gde predsedavajući sudija kaže: "Razumem. Da li je bilo ikakvog razloga da se pojača obezbeđenje?" Trebalo bi da se pomeri na sredinu stranice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li to vidite?
SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Sudija kaže: "Razumem. Da li je bilo ikakvog razloga da se pojača obezbeđenje? Mislim, da li je bilo objektivnog razloga, objektivne potrebe?" Svedok Radoje Paunović: "Ne znam. To je procena komande. Ne znam. Da vam istinu kažem, ja nisam o tome diskutovao, koliko se sećam. To je bilo redovno naređenje a ja sam imao ljude". Predsednik Veća: "Razumem. Ali vi ste komandant i od vas se traži da pojačate obezbeđenje, pa vas pitam da li vi imate nekih saznanja ili se sećate kakve su bile procene, o čemu se radilo?" Odgovor: "Pravo da vam kažem, ne znam, ipak je prošlo 13 godina. Nekih detalja se sećam, ali baš toga...". Onda vas oni pitaju da li je bilo nekih problema, a vi kažete da nije. Kada ste prvi put shvatili... Prvo, da li je to tačno? Da li je to ono što ste izjavili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: U izjavi da. Mislim, u izjavi da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U beleškama sa priprema za svedočenje u rezimeu iskaza svedoka koju nam je dostavio tim Odbrane tokom leta i prošle nedelje, nigde se ne spominju oni razlozi o pojačanju bezbednosti o kojima ste juče govorili. Da li vam je to poznato?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato ničije svedočenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Mi govorimo o rezimeu vašeg svedočenja. Odbrana nikad nije obavestila Tužilaštvo, Pretresno veće ili zastupnike Odbrane da će vi promeniti ili dati nove izjave u vezi sa dodatnim obezbeđenjem. Da li vam je to poznato, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to nije u domenu mome da dostavljam neke izmene. To je... Ne razumem vas uopšte. Onda, zašto sam uopšte ovde dolazio? Mogli ste da pročitate sve izjave i da donecete zaključak. I vi i Odbrana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pre godinu i po dana Sud vam je postavio pitanje, a vi ste izjavili da niste znali zbog čega je komandant odlučio da se poveća obezbeđenje. Juče ste izjavili da je to bila vaša odluka da se pojača obezbeđenje, i naveli ste sve ove razloge za to. U poslednjih godinu i po dana, kada ste se setili tih razloga za pojačanje obezbeđenja i kada ste shvatili da je to bila vaša odluka da se to obezbeđenje pojača?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada da se setim svih detalja. Možda... najviše mi je... kako da kažem, se... sećanje osvežio sudska istražitelj, jer mi je ukazivao na... mnogo dokumenata mi je pokazao. Ne znači što... ako sam ja i potpisao, da se ja uvek sećam, ne u ovoj izjavi, nego uopšte, da se sećam svakog ja detalja. Ja jesam i ovu izjavu potpisao, normalno.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: U svojoj izjavi kancelariji Tužilaštva, nikada niste dali informacije o kojima ste juče govorili, kao o razlozima za pojačenje obezbeđenja. Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam rekao da sam to izjavio pred sudskim istražiteljem, nego prilikom svedočenja kod njega, ko... koje je trajalo dva dana. Mnogo mi je dokumenata pokazano, pa... možda su mi ti dokumenti doprineli da mi osveže po nekim pitanjima i pamćenje i to. A ja i sad ne mogu svih, svih detalja da se setim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ni u jednoj izjavi koju ste ikada dali, niti prilikom vašeg svedočenja pred Specijalnim sudom u Beogradu, nikada niste spomenuli ove razloge koje ste juče pomenuli, niti ste rekli da je bila vaša odluka da se pojača obezbeđenje. Pa kada ste u poslednjih petnaest godina odjednom došli do ovih informacija koje ste nam juče dali?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pe 15 godina, a juče sam se setio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, vi to nikada niste spomenuli ni Odbrani, za vreme vaše pripreme za svedočenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa niko me nije ni pitao. Možda bih odgovarao - zbog čega sam angažovao i ostalo. Niko me do sad i nije pitao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, juče prvi put u 15 godina ste se vi toga setili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam se setio, nego sam rekao da me... da sam juče prvi put pitan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada vas je predsednik Suda u Beogradu direktno o tome pitao, vi niste mogli na njega da odgovorite pre godinu dana; zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije takvo pitanje ni bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada ste rekli sudiji u Beogradu da niste znali za razloge pojačanja obezbeđenja, da li ste tada govorili istinu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja go... uvek... uvek govorim istinu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, vi niste...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR:... što ne znači... možda se tad nisam setio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A onda ste se iznanada juče prvi put setili?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam se setio, nego po stoti put ja vama kažem, da sam juče pitan i ja sam odgovorio na to pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, da li je sada vreme za pauzu?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner. Nastavićemo sa radom u 12.35 časova.



(pauza)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan. Dobar dan, gospodine. Da li me čujete?
SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je tačno da ste zadatke i naređenja dobijali od majora Šljivančanina u vreme dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li kažete da nije bilo moguće da vama major Šljivančanin izda neko naređenje ili zadatak?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER: Zamoliću da se svedoku predoči njegova izjava iz 1998. godine, koju je dao Vojnom суду u Beogradu. Dokument nosi broj 0218-8231 do 0218-8234, na stranici broj 2 a to je stranica koja nosi broj 0218-8232 u verziji na engleskom. To je takođe na stranici broj 2 i na BHS-u, broj 8232. Molim vas da spustite do onog dela gde se vidi sadržaj? Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zamoliću vas da pogledate sredinu koja počinje rečima: "Tada sam dobio naređenje...". To je posle reči... Da li vidite to?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I vi ste na Vojnom судu izjavili: "Tada sam dobio naređenje, koliko se sada sećam, od načelnika štaba brigade, potpukovnika Miodraga Panića ili možda od majora Veselina Šljivančanina, načelnika bezbednosti u brigadi, da sa delom jedinice koja je bila na Mitnici, krenem prema bolnici i da sa jedinicom preuzmem obezbeđenje bolnice u Vukovaru". Da li sam to tačno pročitao, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pročitali ste tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Od svih vaših izjava gospodine, ova iz 1998. godine je vremenski bila najbliže trenutku kada je to naređenje izdato, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Ali ne 1998. godine, nego 1999. godine, mada ne menja mnog stvar.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste i potpisali... ovu izjavu koja je na srpskom jeziku, ili na bosansko hrvatsko srpskom. Dakle, potpisali ste ovu izjavu koja je na vašem maternjem jeziku, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Iznad vašeg potpisa, na stranici broj 4 u engleskoj verziji, kao i na BHS verziji koja nosi broj 8234 stoji, vi ste zapisali ili je napisano:



"Zapisnik neću čitati, jer sam slušao šta je diktirano i sve je upisano u zapisnik kao što sam ja izjavio, pa ga potpisujem bez primedbi" I zatim ste potpisali. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Okej, ništa sporno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da ste 1999. godine prihvatili da je major Šljivančanin mogao da vam izdaje naređenja?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Kao što ste u prvom delu izjave pročitali, to naređenje sam rekao da sam primio od načelnika štaba. I tačno je da sam naveo "možda", znači samo sam rekao "...možda mi je to dao major Šljivančanin". Znači, nisam bio decidan da je to bio on.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Činjenica da ste rekli da vam ga je mogao dati major Šljivančanin, potvrđuje da je major Šljivančanin vama mogao izdavati naređenja. Zar to nije logično?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije logično. Ja sam rekao ko mi je izdao naređenje. Govorimo samo o tom jednom slučaju. Samo sam rekao "možda".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Time što kažete "možda je to došlo od majora Šljivančanina", priznajete upravo to, da je ovo naređenje moglo da dođe baš od majora Šljivančanina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne slažem se. Vi samo gradite prepostavke na tome.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ali vi ste sami izjavili da je to naređenje možda došlo od majora Šljivančanina, zar to nije tačno? Tako ste sami rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako u izjavi piše "možda", ali ja vam kažem šta je bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Danas nam kažete ili svedočite da je to došlo od Panića. Ali 1999. godine rekli ste Vojnom суду da je ono došlo ili od Panića ili možda od majora Šljivančanina?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa što ne citirate prvo da sam dobio od Panića, nego ste se uhvatili za Šljivančanina? Ja sam prvo rekao od načelnika štaba Panića, i tačno da sam rekao "možda od Šljivančanina". Uostalom, pitajte Panića ako bude dolazio da svedoči, možda se on toga seća a možda se i ne seća.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Time što kažete da ste to možda primili od majora Šljivančanina, time priznajete da ste naređenja mogli da dobijate i od majora Šljivančanina? Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne priznajem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli... S obzirom da dolazi gospodin Panić, trebalo bi možda da pitamo gospodina Panića. Da li vi znate da je gospodin Panić dao izjavu?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa prepostavljam da je dao izjavu. Možda ne o ovome detalju, ali sigurno da je davao izjavu. Bio je načelnik štaba. Sigurno da je davao izjavu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li znate da je gospodin Panić ili pukovnik Panić davao izjavu pred istim Vojnim Sudom kao i vi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam gde je davao izjave. A pred Vojnim sudom mislim da znam, al' ostalo ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste vi upoznati s tim da je major Panić negirao da je vama izdao naređenje da idete u bolnicu i da je obezbeđujete?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Principijelna stvar, ovaj, kao i prošlog puta. Mislim da konačno je red da stanemo, mislim konačno je vreme da stanemo na put i da ograničimo ovakav način predočavanja izjava svedoka. Znači, juče smo imali problem kod gospodina Domazeta da je predočavao šta je svedok rekao - svedok rekao to i to. Svedoku se može reći da postoji tvrđenje određenog lica o tome i tome. A ovde imamo decidno navođenje svedoka, ime i prezime svedoka, navod svedoka, a imaćemo toga svedoka, gospodina Panića, ovde u sudnici. Mislim da se na taj način insistira i pokušava jednim zaobilaznim putem dovesti u pitanje ono što ovaj svedok ovde govori.

SUDIJA PARKER: Postoji razlika u ovoj situaciji. Naime, jer je svedok sam spomenuo mogućnost da se tu radilo o gospodinu Paniću. Zbog toga mislim da ćemo dozvoliti zastupniku da nastavi sa njegovim unakrsnim ispitivanjem. Hvala. Gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, moje pitanje je da li ste upoznati sa tim da je major Panić negirao da je ikada vama dao naređenje da odete u bolnicu i da je obezbeđujete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za takvu izjavu, niti mi je njegova izjava predočavana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: S obzirom da nemate dnevnik, niti ikakvu evidenciju gospodine, da li ste spremni na osnovu izjave pukovnika Panića da on nije izdao to naređenje, da prihvatile da je neko drugi, a ne pukovnik Panić naredio vama i vašoj jedinici da odete u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ako još jednom pročitam ovo ovde, ako dozvolite da citiram sebe ovde u izjavi? Znači: "Tada sam dobio naređenje..." ovo sledeće je sada bitno "...Koliko se sada sećam...", ja jesam ovu izjavu potpisao, znači ovde sam naveo "Koliko se sećam". Možda ja nisam uopšte dobio ni od Šljivančanina, ni od Panića, ni od... znači, ja ne mogu da tvrdim decidno, ali od Šljivančanina nisam dobio sigurno. A to šta je Panić izjavio, ne znam. Možda se i on ne seća, možda se ja ne sećam, ali...



TUŽILAC WEINER – PITANJE: S obzirom da vaše sećanje možda nije najbolje, da li ste spremi da prihvate da vam je neko drugi, a ne Panić, naredio da odete do bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: A koji to drugi?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa, kao što ste...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da li želite da kažem da mi je naredio Šljivančanin? Uporno to potencirate. Znači, bili bi zadovoljni ako bi to rek'o - išli bi dalje. Ja ne mogu da se setim. Znači, stojim iza ove izjave. Potpisao sam je, al' ne mogu da se setim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, 1999. godine vi ste na Vojnom суду u Beogradu rekli da je major Šljivančanin možda izdao to naređenje. Da li se slažete da je moguće da je Šljivančanin izdao to naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne slažem se. Ja sam... rekao sam već jednom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, idemo dalje. u iskazu ste rekli da ste sreli Marina Vidića i da ste ga prevezli do organa bezbednosti u Negoslavcima. To su stranice 27 i 28 vašeg jučerašnjeg svedočenja. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to ste uradili jer vam je tako bilo naređeno, je l' tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno da je tako. Nisam ga ja samoinicijativno odveo tamo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li biste se složili da je major Šljivančanin taj koji vam je izdao naređenje ili zaduženje da prebacite Marina Vidića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pošto kažete da se ne sećate, da li to znači da je moguće da je on izdao to naređenje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih sad gradio prepostavke, al' rekao sam da se ne sećam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da pokušamo da vam osvežimo pamćenje. Pogledajmo sada vašu izjavu Vojnom суду iz 1999. godine na stranicama 0218-8231 do 0218-8234. Na strani broj 3 u verziji na engleskom jeziku, a na BHS-u broj 8.233.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite gde se kaže: "Sećam se da sam toga dana oko 9.00 časova po naređenju organa bezbednosti...", to se nalazi u sredini teksta? Da li vidite to? "...Sećam se da sam toga dana oko 9.00 časova po naređenju organa bezbednosti..." Da li to vidite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kaže se: "Sećam se da sam toga dana oko 9.00 časova po naređenju organa bezbednosti brigade na komandno mesto odvezao Marina Vidića, poverenika Vlade Republike Hrvatske, koji se nalazio u bolnici. Ja sam ga odvezao i ostavio na komandnom mestu a zaim sam se vratio kod bolnice. A u međuvremenu je tamo dovezena i Vesna Bosanac". Da li sam dobro pročitao to što tu piše?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro ste pročitali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kažete da ste ga po naređenju organa bezbednosti odvezli, a organ bezbednosti brigade je major Šljivančanin? Je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovo što vi kažete da je organ, Šljivančanin je načelnik organa bezbednosti. A u organu bezbednosti je bio još određeni broj starešina. Znači, neko me nazvao sredstvima veze i preneo mi naređenje, što je sasvim normalno, da odvedem ovo lice, radi prikupljanja nekih podataka, ispitivanje ili već šta, ne znam. Ovde ne kažem "načelnik"... "po naređenju načelnika bezbednosti", nego "organa bezbednosti". Znači, neko mi je preneo naređenje. Mada sam ja u ovoj izjavi napisao "naredio", u stvari, "izjavio".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi kažete sledeće da vam je neko iz organa bezbednosti naredio da dovedete Vidića u organ bezbednosti u Negoslavce. Tako ste rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Jednostavno to piše tu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada kažete "Jednostavno to piše tu." – to što piše ste vi rekli Vojnom sudu 1999. godine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da sam to rekao. Ali, da sam detaljnije čitao ovu izjavu i shvatio njenu težinu, verovatno bi to izmenio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je sve nagađanje, zar ne gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Nije nagađanje, nego vam kažem kako... kako jesu stvari.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, da li znate da je u ovom predmetu tokom jednog svedočenja rečeno da je major Šljivančanin zadužio vas ili vam naredio da prevezete Marina Vidića do komande? Da li za to znate? To je na strani 13.595.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za taj slučaj. Ali čak i da je bio, to ne vidim ništa strašno, pošto vidim na šta ciljate. To lice su trebali inače da obrađuju, da sa njim razgovaraju organi bezbednosti, i to nije ne znam koje naređenje. Ne vidim ništa strašno i da je tako bilo, ali ja se toga ne sećam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je istina, kao što proizilazi iz vaše izjave, da je major Šljivančanin vama izdao naređenje da odvezete Marina Vidića u Negoslavce i da ste vi izvršili njegovo naređenje? Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne pominjem nigde majora Šljivančanina i ne sećam se da mi je on naredio.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na stranici 13.595 u zapisniku sa ovog suđenja, major Šljivančanin je izjavio da vam je on dao zadatak da prevezete gospodina Vidića. Da li vi kažete da optuženi Šljivančanin ne govori istinu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam decidan 100 posto. Ja kažem – ne sećam se ko mi je to preneo naređenje. Moguće čak i da je on, pošto je on bio u rejonu i bolnice. Ali ništa ne vidim tu strašno, zato što to... objašnjavam, to lice treba da obrađuju organi bezbednosti, ne vodim ga kod komandanta brigade, nego ga vodim u organ bezbednosti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A organ bezbednosti može vama da izdaje naređenje, zar to nije tačno, kao što je i izdao naređenje - da vi prevezete Marina Vidića?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Opet ponavljam: organ bezbednosti ne može da izdaje naređenja. To jest, načelnik organa bezbednosti. Vi ste se uhvatili ovog jednog slučaja koji uopšte po meni nije toliko bitan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, kada je major Šljivančanin prema svom svedočenju, vama dao zadatak ili naređenje da odvedete Marina Vidića u Negoslavce, mi treba da odbacimo taj njegov iskaz. Da li vi to kažete?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: To vi odlučite. A što ne znači da se i major Šljivančanin dobro seća. Možda se i on nešto ne seća dobro. Ne kažem, možda se i bolje seća, ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče i danas ste izjavili da vam je naređenje preneto radio vezom i da je to razlog što ne znate ko je to naređenje izdao. Da li se sećate da ste to rekli? To je na stranici 59 u vašoj jučerašnjoj izjavi?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, to sam juče izjavio, isto znači - koliko se sećam. Znači, ja tog detalja baš da se setim... ali da sam ga ja lično vodio, to se 100 posto sećam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo da je major Šljivančanin izjavio na stranicama 13.593 do 13.594 da vam je dao zadatak dok je bio sa vama u bolnici? Znači da vi niste dobili nikakvo obaveštenje radio vezom?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je njegova izjava. Ja kažem, možda se on bolje seća. Možda se ja bolje sećam, ili se ne sećam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na osnovu sećanja majora Šljivančanina i njegovog svedočenja, da li biste se složili da je on vama izdavao naređenja i zadatke?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne bih se složio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, kada je on svedočio da vam je izdavao zadatke i naređenja, onda je to samo plod njegove maště?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner...



TUŽILAC WEINER: Povlačim ovo pitanje.

SUDIJA PARKER: Da li ste vi sada na sredini ovog pitanja ili...?

TUŽILAC WEINER: Čekam na prigovor.

SUDIJA PARKER: Pre nego što saslušamo prigovor, čekam da vidim da li ste završili?

TUŽILAC WEINER: Jesam.

SUDIJA PARKER: Dobro. Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mislim da gospodin Šljivančanin u svom kazivanju nigde nije rekao ovo što gospodin Weiner pokušava da stavi ispred svedoka - kao tvrđenje gospodina Šljivančanina - da mu je izdavao zadatke, u množini, da bi se stekao utisak neki kako Šljivančanin izdaje stalno neke zadatke, jer svedok govori o jednom zadatku. I predmet ove priče je jedan zadatak – odvođenje Marina Vidića. Tako da mislim na ovaj način gospodin Weiner svedoka dovodi u zabludu, stavljajući množinu – "zadataka", koje navodno izdaje Šljivančanin.

SUDIJA PARKER: Hvala. Da li ste završili sa ovom tačkom, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude. I ja povlačim pitanje.

SUDIJA PARKER: Povlačite ga?

TUŽILAC WEINER: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, hteo bih da porazgovaramo o još nekoliko delova vašeg svedočenja od juče i danas. Izjavili ste da ste znali ili da vam je bilo poznato da će autobusi ići u kasarnu. Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, to mi je bilo saznanje da idu do kasarne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada su vas ispitivali 1999. godine i 2005. godine u Beogradu, naveli ste da vam nije poznato gde su autobusi trebalo da idu. Zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa može se reći da je tačno, misleći da ne znam, sigurno da neće oni završiti u kasarni i tu ostati. Mislio sam... ne znam gde će dalje ići. Verovatno sam u tom smislu nešto tako izjavio.

TUŽILAC WEINER: To ne bi bila suština onoga što ste vi rekli, gospodine. Da pogledamo vaš iskaz i da počnemo sa izjavom koju ste dali 1999. godine, a ona nosi broj 0218-8231, zatim 0218-8234, a na engleskom je to strana broj 3. Zamolio bih da se tekst pomeri malo prema dole? Hvala.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite ovaj preposlednji pasus, gospodine? "Posle toga, mislim da je to bilo 20. novembra 1991. godine". Da li vidite to, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: " Posle toga, mislim da je to bilo 20. novembra 1991. godine, vršena je evakuacija iz bolnice. Prethodno je izvršena neka vrsta selekcije od strane organa bezbednosti, pa su neki izdvojeni da idu u Hrvatsku, neki u Vojvodinu, a neki su zadržani i smešteni u autobuse koji su ih negde odvezli, ali ja ne znam gde. Jedino znam da je moja jedinica dobila zadatku da obezbeđuje jednu kolonu razvrstanih civila koji su trebali da idu za Hrvatsku, ali hrvatska strana nije htela da ih prihvati, pa su oni morali da se vrate nazad. Odvezeni su ponovo i znam da su predati Hrvatima ali ne znam gde". Dakle, vi nikada niste rekli da su ti ljudi voženi u kasarnu, zar ne?"

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno. Oko ovog pitanja... odgovarao sam gospodinu Domazetu. Jer iz bolnice su vršene i evakuacije kasnije civila, pa ja mislim na te autobuse - ne znam gde ćeći. Za neke sam znao da žele da idu za Hrvatsku, i kasnije sam saznao da je bilo problema oko njihovog tamo prihvata. O tome ja govorim tu. Ja mislim da sam gospodinu Domazetu odgovorio slično vašem pitanju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi niste nigde u ovoj izjavi spomenuli reč "kasarna" a u vezi autobusa koji su odlazili iz bolnice, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ponovo ste pitani u Beogradu o... na Specijalnom sudu 2005. godine situaciji.

TUŽILAC WEINER: Sada bih zamolio da pogledamo stranicu 12 na engleskom jeziku a koja je označena brojem 0461-9343 do 0461-9395. Znači, stranica 12. 0461-9350. Stranice su 12 i 13, a broj 9350. Znači, 9350.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite gde predsednik Suda kaže "Da" - to je u sredini: "Da, vi kažete ovde da su svi iz bolnice evakuisani 20. novembra? Da li to vidite? Da li to vidite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Predsedavajući Sudija: "Da, vi kažete ovde da je 20. novembra vršena evakuacija svih iz bolnice, s tim što je prethodno vršena neka selekcija, razvrstavanje od strane organa bezbednosti, pa su neki izdvojeni da idu za Hrvatsku, neki za Vojvodinu a neki su zadržani i smešteni u autobuse koji su ih negde odvozili ali ja ne znam gde". Svedok Radoje Paunović: "Tako je. Gde su odvoženi ne znam. Znam samo po izjavi nekih redovnih vojnika koji su tada bili na odsluženju vojnog roka da su ih pratili do kasarne. Ne znam da li je bio jedan ili su bila dva autobusa, tu se njihov zadatku završavao. A kao što sam rekao, vršena je selekcija, ja sam bio prisutan, ali nisam ja učestvovao u tome, nego sam tu video ljudi. Na primer, jedan kaže da hoće da ide prema Hrvatskoj, drugi hoće da ide prema Srbiji ili Vojvodini; na to sam mislio u tom kontekstu". "Da li bi moglo da se zaključi da je postojala i treća grupa koja nije odlazila ni u Hrvatsku, ni u Vojvodinu, već su bili u nekim autobusima koji su odvezeni ali vi ne



zname gde?" "Ne, ne znam. Prepostavljam...ne. Ne predpostavljam. Znam da su neki odvedeni u kasarnu, ali ne znam da li je bio jedan ili dva autobusa, zato što ja lično nisam izdavao nikakve zadatke toj vojnoj patroli, niti sam ja učestvovao u toj selekciji. Mislim, ni pripadnici moje jedinice, to su vršili drugi ljudi". Gospodine, vi niste nikada rekli da ste pre odlaska tih autobusa znali da će otići u kasarnu. Vi ste to saznali od ljudi koji su otišli u kasarnu, zar nije to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovo ovde što čitate moju izjavu, gde se pominje ko ide u Hrvatsku, za Vojvodinu, to su skroz druga lica. To su civili. Ovo je tačno da su išli moji... određeni broj vojnika - da je išao do kasarne. Znači, rekao sam i juče i danas, da ja nemam saznanja da su išli prema "Ovčari", prema ne znam gde, u kom objektu. I ovde mnogo mešamo. Ja ponovo potenciram. U bolnici nisu bili samo ti osumnjičeni pripadnici paravojnih formacija Hrvatske. Znači, u bolnici je bilo i civila i ostali,... i ostalog stanovništva. Kad su evakuisani, znači izražavali su želju gde da idu. I zato sam ovde izjavio: "Ne znam gde su ti autobusi sve išli." Ja na to mislim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi nikada niste rekli da ste pre odlaska tih autobusa znali da odlaze u kasarnu? To ste otkrili kasnije, tek kada su otišli u kasarnu i to od... vaših vojnika, vaših policajaca koji su ih tamo pratili. Da li je to tačno? Da ili ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu da se setim i ne mogu da vam odgovorim sa da ili ne. Ali sam siguran da sam izveštaj preko komandira primio od nekih vojnika - da su išli do kasarne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači gospodine, slažete se da ste tek posle njihovog odlaska mogli da saznote da su otišli u kasarnu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Za neke autobuse, ne za sve.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Danas ste svedočili da ste... videli ste pukovnika Pavkovića u bolnici. Niste rekli da je zadužen za evakuaciju, već ste pomislili da bi mogao da bude zadužen za evakuaciju. Da li je to suština onoga što ste vi rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pre vašeg svedočenja na ovom Sudu, da li ste ikada ikome rekli, da li ste ikada izjavili na bilo kom sudu ili u bilo kojoj izjavi, da je pukovnik Pavković bio zadužen za evakuaciju?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, da tako nešto nisam izjavio. Ja nisam ni sada decidan da je on bio zadužen za evakuaciju. To je samo neko moje mišljenje, da bi on mogao biti, a da li je bio, ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Razgovarali ste sa predstavnikom Tužilaštva u julu 2005. godine, pa bih sada zamolio da pogledamo tu izjavu na strani 61... izvinjavam se, paragraf 61, strana broj 12.

TUŽILAC WEINER: 0423-8944, a ovaj paragraf 61 je na stranici 0423-8955.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izjavili ste u paragrafu 61: "Nikada nisam video neko pismeno naređenje za evakuaciju vukovarske bolnice. Pretpostavljam da je postojalo pismeno naređenje, s obzirom na kompleksnost jedne takve operacije. Ne sećam se ko me je obavesti niti kako sam obavešten. Nisam znao ni ko će biti na čelu operacije evakuacije". Vi nikada niste saznali ko je bio na čelu te evakuacije?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada ste danas rekli da je pukovnik Pavković bio na čelu evakuacije, vi ste to rekli da biste pomogli svom prijatelju majoru Šljivančaninu? Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam tako izjavio. Ako sam to izjavio, onda... ja sam, kad sam govorio o Pavkoviću, da je možda on bio. Ja njega, to sa ove distance, ili sa... pošto sam ga video u to vreme...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, vi...

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: ... a to nema veze da li je meni Šljivančanin priatelj ili nije. Ja sam ovde u ulozi svedoka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, u vašoj izjavi, u tački 67 izjave Tužilaštvo, vi ste naveli da je čak moguće da je i Šljivančanin rukovodio operacijom evakuacije. Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Možda sam tako nešto i izjavio. Ja sigurno nigde nisam izjavio... da je Šljivančanin rukovodio. Možda sam u toj izjavi rekao da... Je l' mogu da komentarišem taj paragraf 67, ovo što me pitate?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Naravno, izvolite.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj odgovor u paragrafu 67... sudska istražitelj mi je predočio ne znam koji dokument ili usmeno - da je major Šljivančanin rukovodio akcijom evakuacije. I odma' na početku tačke, paragrafa, moj odgovor je, citiram: "U to vreme nisam znao da je major Šljivančanin rukovodio akcijom evakuacije".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste želeli da nastavite sa čitanjem, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. "Na organima bezbednosti je da najpre obave razgovore sa osobama koje treba evakuisati i da ih proberu. Vojna policija potom treba da sprovede evakuisane i predala ih organima vlasti, kako je dogovorenno. Najlogičnije je da komandant jedinice vojne policije komanduje transportom i predajom. U slučaju vukovarske bolnice, nije jasno da li su evakuisana lica bila ratni zarobljenici, pa mi nije neobično što je organ bezbednosti rukovodio operacijom, jer oni su vršili odabir. Priznajem ipak da je proces odabira samo jedan od aspekata operacije evakuacije".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada kažete "...nije mi neobično što je organ bezbednosti rukovodio operacijom, jer oni su vršili odabir", vi u stavri, navodite da je major Šljivančanin mogao da bude zadužen za tu operaciju evakuacije. Da li je to tačno, gospodine?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije tačno, gospodine. Ja sam rekao u ovom delu – istražitelj mi je predočio, ne znam na osnovu čega, da je major Šljivančanin bio, da je rukovodio tom operacijom. Pa tako sledi i moj odgovor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali kažete: "nije neologično što je organ bezbednosti rukovodio operacijom, jer su oni vršili odabir". Zar to nije tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam da li je on bio. Ponovo, nemoj da mi stavljate vašu koncepciju u moju izjavu. Ja nisam rekao da je on bio... da je rukovodio, nego na osnovu predočenih nekih dokaza, izjava, ne znam ni ja čega... Pa i da je bio, na kraju krajeva, nisam ja o tome rezmišljao. Ali ja ga nisam doživeo tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi ste rekli: "nije neologično što je organ bezbednosti rukovodio operacijom, jer su oni vršili odabir". To su vaše reči, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne vidim tu ništa strašno što sam rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi znate da osoba koju je pukovnik Mrkšić zadužio da rukovodi operacijom evakuacije ima ovlašćenja i dužnosti, i da može da izda naređenja drugima, kako bi se ta konkretna operacija omogućila. Je li tako? Da li je to tačno?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: O tom slučaju sam govorio juče i danas. Znači, ne znam nikave detalje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: S obzirom da ste ceo život vojnik, vi znate da osoba koju komandant zaduži da rukovodi nekom vojnom operacijom, da ta osoba ima ovlašćenja da izdaje naređenja osobama i jedinicama koje učestvuju u toj operaciji, zar nije tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi ovde postavljate hipotetički, citirate pravila naša. Tu ne vidim ništa sporno. Ali, vi se uporno vezujete za jednu ličnost ovde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, ako je major Šljivančanin rukovodio tom operacijom evakuacije, onda je imao ovlašćenja da izdaje naređenja vama i vašoj... kao i pripadnicima vaše jedinice vojne policije, zar nije tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da vam odgovorim, zato što je takva pitanja ista kao što vi mene sad postavljate, slična pitanja postavljeni postavljao i sudski istražitelj, pa sam davao ovakve odgovore koje vi tumačite kako vama odgovara.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine... gospodine, ovo je pitanje: ako je major Šljivančanin rukovodio operacijom evakuacije, imao je ovlašćenja da izdaje naređenja i vama i pripadnicima jedinice vojne policije, da li je to tačno? Da li možete na to da odgovorite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ukoliko je major Šljivančanin rukovodio operacijom evakuacije, onda je imao i ovlašćenje da vam kaže: "Uzmi Marina Vidića iz bolnice i odvezi ga u Negoslavce" i vi biste izvršili njegovo naređenje, zar nije to tačno?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi opet postavljate nešto kad bi bilo, da bi bilo. Pitajte me za konkretnе slučajeve, a ne da ovde gradim ja prepostavke.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, bilo je svedočenja u kojima se tvrdi da je Marin Vidić odvezen iz bolnice u Negoslavce kao posledica izdatih naređenja. To ste vi rekli. Ako je major Šljivančanin bio taj koji je rukovodio operacijom evakuacije, on je imao potrebna ovlašćenja da izdaje vama naređenja, koja ste vi morali da izvršavate. I to je upravo ono što se dogodilo. Zar nije to tačno, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Općenito nije tačno. Kad sam ja vodio Marina Vidića, znači završena je evakuacija bolnice. I ne može se uopšte povezivati Marin Vidić sa evakuacijom bolnice. U stvari, pardon, odveo sam pre Marina Vidića, pa tek kasnije je usledila evakuacija. Izvinjavam se, napravio sam lapsus.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Probajte ipak da odgovorite na moje pitanje. Ako je major Šljivančanin bio taj koji je rukovodio operacijom evakuacije, zar nije istina da bi pod tim uslovima imao ovlašćenje da izda vama naređenje da Marina Vidića odvedete u Negoslavce, a koje bi vi morali da izvršite. I da se baš tako i dogodilo?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa što uvek navodite Šljivančanina? Što ne kažete u vašem pitanju neko drugo lice - ako komanduje s operacijom. Ja ne razumem ovo pitanje, da ja gradim prepostavke ovde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste ovde da svedočite. Pozvao vas je optuženi major Šljivančanin, zbog toga vas ja pitam stvari koje se tiču njega i drugih optuženih. A vi još uvek niste odgovorili na moje pitanje. Da li želite da ponovim opet to pitanje?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne treba da ga ponavljate. Stavljate mi u moj islaz da kažem da je major Šljivančanin rukovodio operacijom. Ja i dalje tvrdim da ne znam da je rukovodio operacijom, i ne znam za nikakva naređenja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali pitanje je bilo, gospodine: Ako bi on rukovodio tom operacijom, on bi onda imao ovlašćenja da izda naređenje da se gospodin Vidić odveze u Negoslavce, a vi bi takvo naređenje morali da izvršite, a tako se i dogodilo, zar ne? Na to možete da odgovorite sa da ili ne, ili da odbijete da odgovorite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu reći ni da ni ne, i ne odbijam da odgovaram. Ponavljam, Marina Vidića sam odvezao 19. uveče, a operacija evakuacije bolnice počinje 20. I ne vidim tu nikakvu vezu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kad smo kod 19. novembra, da se pozabavimo jednom drugom temom. Vi ste tokom današnjeg dana, odgovarajući na pitanja zastupnika optuženog Radića, rekli da nije bilo moguće da bilo ko uđe u bolnicu dok je obezbeđenje vršila vaša jedinica vojne policije? Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, 19. i 24. novembra, vi niste 24 sata na dan bili u bolnici, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.



TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi možete samo da dajete informacije o onom periodu kada ste bili prisutni kod bolnice, zar ne?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Pa za neke informacija da, za neke ne. Jer je mene komandir čete izveštavao o zbivanjima u mom odsustvu. Znači, kapetan prve klase Simić.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ponovo, ali ne možete da tvrdite da li su ljudi ulazili u bolnicu, kada vi niste bili tamo, je li tako?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Mogu da tvrdim, jer verujem svom komandiru čete. On me je izveštavao, kao što sam rekao, da nije niko ni ulazio, ni izlazio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali ako vi niste bili tamo, vi ne možete da tvrdite da su ljudi ulazili ili izlazili iz bolnice?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam odgovorio kako tvrdim i zbog čega.

TUŽILAC WEINER: Zamoliću da se svedoku predoče stranice 44 i 45 iskaza svedoka iz Beograda. U elektronskom sistemu, to je dokument koji ima broj 0461-9343 do 0461-9395, strana 0461-9365 na BHS-u.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zamoliću vas da pogledate sredinu stranice. "Predsednik Veća: "I pored obezbeđenja, da li znate da su neki Vukovarčani eventualno ušli da nekog posete?" Da li to vidite?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Samo trenutak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svakako.

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Hoćete još jednom samo početak?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Govori Predsednik veća i postavlja pitanje: "I pored tog obezbeđenja, da li znate da su neki Vukovarčani eventualno ušli da nekog posete?"

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Pitanje: "I pored tog obezbeđenja, da li znate, da li su neki Vukovarčani eventualno ušli da nekog posete?" Svedok Radoje Paunović: "U bolnicu nije niko ušao". Predsednik Veća: "Da posete svoje rođake, prijatelje i tako dalje, pa možda čak ih izvedu napolje?" Nataša Kandić: "Da je neko izašao iz bolnice?" Predsednik Veća: "Pa možda su izveli nekoga napolje?". Svedok Radoje Paunović: "Ne". Predsednik Veća: "Evo na primer gospodin Vujanović, onaj Vujanović koga vi znate je izveo svoju sestruru". Svedok Radoje Paunović: "Ja vam kažem, ja nisam bio tamo non-stop. Ja govorim o onome što znam dok sam ja tamo bio. A sad, da li je Vujanović ili neko drugi dolazio, ako me to pitate, ja vam kažem da ne znam. Ja ne kažem da se to nije dogodilo, ali ja o tome ne znam". Da li sam dobro pročitao, gospodine?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ne znate da li su ljudi ulazili ili izlazili iz bolnice za vreme dok vi niste bili tamo, sudeći po vašoj izjavi iz Beograda?



SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Ova moja izjava je tačna i stojim iza ove izjave. Predsednik Veća mi je, kao što se ovde vidi, mislim, usmeno, bez dokumenta nekog, predočio da je gospodin Vujanović izveo svoju sestru. Ja za ovaj slučaj ne znam. A ovo ko zna da l' se odnosi uopšte na 19. - po pitanju Vujanovića. I kao što sam i vama izjavio, ja nisam bio non-stop u bolnici, ali po izjavi, znači referisanju komandira čete, nije nikо ulazio, niti izlazio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kao što ste i sami rekli: "Govorim o onome što znam dok sam ja bio tamo. A sad, da li je Vujanović ili neko drugi dolazio, ako me to pitate, ja vam kažem da ne znam. Ja ne kažem da se to nije dogodilo, ali ja o tome ne znam". A kada vi to kažete gospodine, vi saopštavate da ste mogli da znate samo o onim stvarima koje su se događale dok ste vi bili tamo, zar ne? To ste rekli na Sudu?

SVEDOK PAUNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je da sam to rekao, al' ponovo u ovoj izjavi. Možda nisam ovde stvarno naveo u izjavi, možda je Vujanović pre toga izvodio. Ali ja vam ponovo kažem, ovo... o ovakvim stvarima komandir čete me nije izveštavao. I zašto sad ne bi svedočio na osnovu saznanja komandira čete, a malopre me terate u nekim stvarima da pravim prepostavke. I ja ne bežim od toga. Ja nisam non-stop bio kod bolnice. Mislim, ništa sporno gospodine Parker, ovaj mislim... Stojim iza ove izjave.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Iako mislim da je to svedok već objasnio, ali predugo na ovome istrajavamo, jer je predočeno nešto što ja nisam predočavao. Ako se konkretno odnosi - da li je ulazio neko od vojnika, to je bilo... bilo moje predočavanje, i njihovih starešina u bolnicu i da li je neko maltretirao ranjenike, onda je bilo decidirano pitanje: "Niko nije ulazio, ni izlazio". A sada vidimo da se predočava jedan uzl... ulazak i izvođenja sestre. Mislim da je svedok bio tu isuviše jasan. I čini mi se da poštovani kolega Weiner malo duži sa ovom pričom bez razloga. Hvala.

SUDIJA PARKER: Pa neće više moći da duži, gospodine Boroviću, jer smo došli do trenutka kada moramo da prekinemo sa radom za danas. Dakle, prekidamo sada sa radom. Nastavljamo sutra u 9.00 časova.

